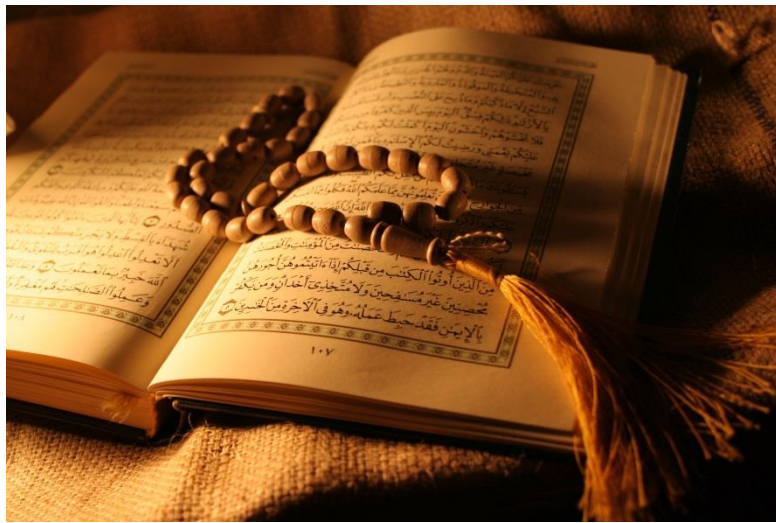

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

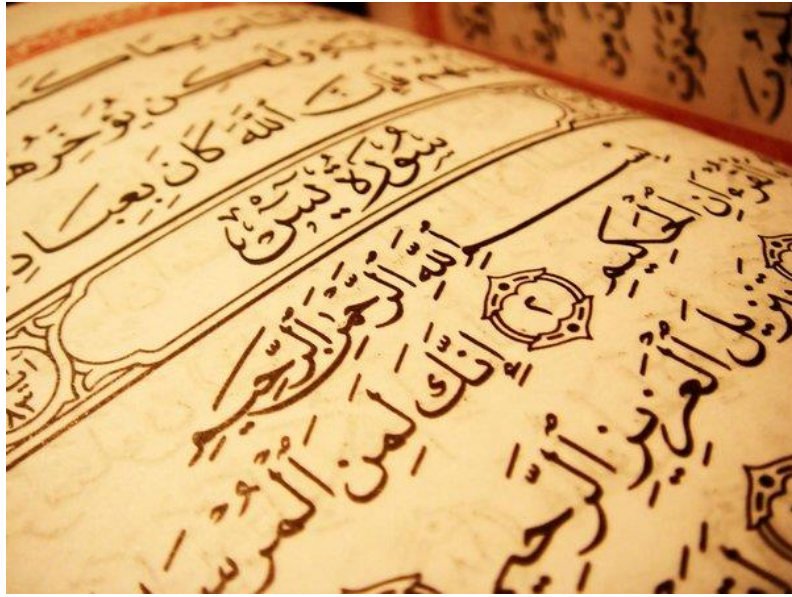
فضائل و برکات تلاوت سوره یاسین

به اهتمام

حزین (زهرا) خوش نظر

و این کتاب تقدیم به ساحت مقدس حضرت زهرا سلام الله علیها

(سوره یس - سوره ۳۶ - تعداد آیات ۸۳)

مترجم مهدی محیی الدین الهی قمشاهی

بنام خداوند بخشنده مهربان

یس (۱)

یس (ای سید رسولان و ای کاملترین انسان) (۱)

والقمران را حکیم (۲)

قسم به قرآن حکمت بیان. (۲)

إنك لمن المرسلين (۳)

که تو البته از پیغمبران خدایی. (۳)

علی صراط مستقیم (۴)

که به راهی راست فرستاده شدی. (۴)

تنزیل العزیز الرحیم (۵)

این قرآن تو کتابی است که از جانب خدای مقدر مهربان نازل شده است (۵)

لتنذر قومًا آذرتهم غافلون (۶)

تا قومی که پدرانشان به کتب آسمانی پیشین بیم داده (و وعظ و اندرز) شدند تو هم خود آن‌ها را (به این قرآن) بیم

دهی (و از قهر حق ترسانی) که ایشان سخت غافلند. (۶)

لقد حق القول علی اکثرهم فهم لایؤمنون (۷)

البته وعده‌ی عذاب بابر اکثر آنان حتمی و لازم گردید از این رو ایمان نمی‌آورند. (۷)

إنه جعلنا فی أعینهم أعلاّلاً فی الی اللذقان فهم مقمحون (۸)

ماہم بر کردن آن ہا تا نخی ز نجر ہای عذاب نہادیم در حالی کہ (از جہل و عناد مانند شتر) سر بلند کردہ و چشم بر

بہ اند. (۸)

و جعلنا من بین ایدیم سدا و من خلفہم سدا فاعشینا ہم فہم لایبصرون (۹)

و (راہ خیر را) از پیش و پس بر آن ہا سد کردیم و بر چشم (ہوش) شان ہم پردہ افکندیم پس بیچ (راہ حق)

نمی بینند. (۹)

و سواعہ علیہم و عدلندہ تم و ام لم تنزلہ ہم لایؤمنون (۱۰)

و تو آن ہا را بترسانی یا ترسانی یکسان است (چون دانستہ با حق عناد می ورزند) ہرگز ایمان نمی آورند. (۱۰)

انما تنذرو من رب الذکر و خشی الرحمن بالغیب بشیرہ و معفرہ و ارجہ کریم (۱۱)

تو تنها کسی را بر سرانی و اندرزگنی (و سودمند افتد) که پیرو آیات قرآن شده و از (امر) خدای مهربان به خلوت و

در پنهان می ترسد، اینان را به مغفرت خدا و پاداشش با لطف و کرم او بشارت ده. (۱۱)

إِنَّهَا نَحْنُ نَحْيُ الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخِرَهُمْ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّنَا بِأَمْرٍ وَسِينٍ (۱۲)

ما مردگان را باز زنده می گردانیم و کردار گذشته و آثار وجودی آینده شان همه را ثبت خواهیم کرد، و در لوح محفوظ

و روشن خدا (یا قلب امام خلیفه الله) همه چیز را به شماره آورده ایم. (۱۲)

وَاضْرِبْ لَهُم مِّثْلًا لِّأَصْحَابِ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (۱۳)

برای این مردم حال آن قریه (انطاکیه) را مثل زن که رسولان حق برای هدایت آن ها آمدند. (۱۳)

إِذْ آتَاهُمُ الْبُرْجَانِ كَذِبًا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ (۱۴)

که تحت دوتن از رسولان رافرتادیم و چون تکذیب کردند باز رسول سومی برای مدد و نصرت مأمور کردیم، و

همه گفتند: ما (از جانب خدا) به رسالت برای هدایت شما آمده ایم. (۱۴)

قل لو انا انتم و الله بشر مثلنا و ما انزل الرحمان من شیء من انتم و الله تکذبون (۱۵)

گفتند: شما جز این که مانند مردم بشری هستید مقام دیگری ندارید و هرگز خدای رحمان چیزی را فرو نفرستاده

است و جز این که شما مردم دروغگویی هستید هیچ درکار نیست. (۱۵)

قل لو اربنا لعلم و انما انزلکم و لمرسلون (۱۶)

رسولان باز گفتند: خدای مای دانند که محققاً ما فرستاده‌ی او به سوی شما هستیم. (۱۶)

و ما علینا الله البلاغ و ادبین (۱۷)

و بر ما جز آن که واضح ابلاغ رسالت کنیم هیچ تکلیفی نیست. (۱۷)

قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَنْ ذُنُوبِهِمْ لَنَنْزِلَنَّ عَلَيْهِمُ السَّمَاءَ كَمَا نَزَلْنَا عَلَى قَوْمِ لُوطٍ لَمَّا كَانُوا ظَالِمِينَ (۱۸)

باز منکران گفتند که ما وجود شما را به فال بد کر قسیم، اگر (از این دعوی) دست برندارید البته سگسارتان خواهیم

کرد و از ما به شارج و سکنجه سخت خواهد رسید. (۱۸)

قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَنْ ذُكِرْتُمْ تَلَّاكُمْ يَوْمَ مَسْرُوفٍ (۱۹)

رسولان گفتند: آن فال بد که می گوید اگر بفهمید و متذکر شوید (آن جعلی است که) با خود شماست، بلکه شما مردم

مصرف (و پر هوا و هوس) هستید. (۱۹)

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (۲۰)

و مردی شبان از دورترین نقاط شهر (انطاکیه، حیب نام) فرارید گفت: ای قوم من، این رسولان خدا را

پیروی کنید. (۲۰)

ایستخوان من لله مسلککم و اجر او هم میهندون (۲۱)

از آنان که بیج اجر و مزد رسالتی از شما نمی خواهند و خود (به راه حق) هدایت یافته اند پیروی کنید. (۲۱)

وما لی الا عبد الذی فطرنی و الیه ترجعون (۲۲)

و چرا باید من خدای آفریننده خود را نسپرتم در صورتی که بازگشت شما (و همه خلایق) به سوی اوست. (۲۲)

عزأتکم من دونه عالهته ان یردن الرحمان و بضره لا تعن عسی شفا عثمم شیوا و لا یخذون (۲۳)

آیا من به جای آن خدای آفریننده یکتا خدایانی را معبود خود گیرم که اگر آن خدای رحمان، نخواهد به من رنج و

زیانی رسد بیج شفاعت آن خدایان از من دفع زیان نکرده و نجاتم نتوانند داد؟ (۲۳)

ینی إذا لینی ضلال یرسین (۲۴)

در این صورت پیدا است که من بسیار زیانکار خواهم بود. (۲۴)

إِنِّي عَرِيسَةٌ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (۲۵)

پس، از من (ای رسولان) بشنوید (و گواه باشید) که به خدای (فرستنده) شما ایمان آوردم. (۲۵)

قِيلَ ادْخُلِي الْجَنَّةَ قَالِ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲۶)

و به این مرد با ایمان پس از کشته شدن، در عالم برزخ گفته شد: میان داخل بهشت شو، گفت: ای کاش ملت

من هم (از این نعمت بزرگ) آگاه بودند. (۲۶)

بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۷)

که خدا چگونه در حق من مغفرت و رحمت فرمود و مرا مورد لطف و کرم قرار داد. (۲۷)

وَمَا أُنزِلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جَنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا كُنَّا مُنْزَلِينَ (۲۸)

و پاپس از او (یعنی حبیب) بر قوش بیچ کَشکری از آسمان نفرستادیم (تا بر ایمان مجبورشان کنند) و بیچ این کار (با

ملتی) نکرده ایم (و نخواهیم کرد). (۲۸)

إِن كَانَتْ إِلَّا صِيحَةً وَاحِدَةً فِإِذْ هُمْ خَامِدُونَ (۲۹)

نمود عقبو بتشان جز یک صیحه می عذاب آسمانی که به نگاه همه هلاک شدند. (۲۹)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۰)

وای بر حال این بندگان (کمره بوج) که بیچ رسولی برای هدایت آن نمانند جز آن که او را به تمسخر و استهزا

گرفتند. (۳۰)

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ الْقُرُونِ أَنْهِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ لِيَنْصُرُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ وَلِيَغْلِبَ عَلَيْهِمُ الْقَوْمُ الَّتِي كَانَتْ تُغْلَبُ عَلَيْهِمْ وَيَنصُرُوا الْمُشْرِكِينَ وَالكُفْرَانَ وَالجَّنَّاتِ الْمُحَدَّثَاتِ الَّتِي يُكْتَبُ فِيهَا الْبِرُّ وَالْإِشْرَاقُ وَالْجَنَّةِ الَّتِي يُكْتَبُ فِيهَا الْكُفْرُ وَالْإِشْرَاقُ وَالْجَنَّةِ الَّتِي يُكْتَبُ فِيهَا الْكُفْرُ وَالْإِشْرَاقُ (۳۱)

آیا ندیدند چه بسیار طوائفی را پیش از این هلاک کردیم که دیگر ابداً به (دیار) ایشان باز نگردند؟ (۳۱)

وإن كل وليا جميع لدينا محضرون (۳۲)

وپیچ کس (از گذشته و آینده در عالم) نیست جز آن که همه نزد ما حاضر آورده می شوند. (۳۲)

و عراية لهم والارض الميته و ارحمنا ما و اخرجنا منها حيا فمنها ياكلون (۳۳)

و یک برهان برای آنان (بر این که ما مردگان را زنده می کنیم) آن است که زمین مرده را (به باران رحمت)

زنده کرده و از آن دآن های که قوت و روزی خلق شود می رویمانیم. (۳۳)

و جعلنا فيها جنات من نخيل و اعناب و فخرنا فيها من الرعيون (۳۴)

و در زمین باغ ها از نخل خرما و انگور قرار دادیم و در آن چشمه های آب جاری کردیم. (۳۴)

لما ياكلون من ثمرة و ما علمت ايد يهيم اذ فلا يشكرون (۳۵)

تامردم از میوه آن باغ ها تناول کنند و از انواع غذاهایی که (از این میوه ها و نباتات) به دست خود عمل

می آورند نیز تغذیه نمایند. آیا نباید شکر آن نعمت ها به جای آزند. (۳۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۶﴾
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۶﴾

پاک و منزه است خدایی که همه ی مملکت عالم را حفت آفریده چه از نباتات (و حیوانات) و چه از نفوس بشر

و دیگر مخلوقات که اینان از آن ها آکه نیستند. (۳۶)

وَعِيسَىٰ طَلْحَمِ وَإِبْرَاهِيمَ ﴿۳۷﴾
وَعِيسَىٰ طَلْحَمِ وَإِبْرَاهِيمَ ﴿۳۷﴾

و برهان دیگر برای خلق (در اثبات قدرت حق) وجود شب است که ما چون پرده ی روز را از آن برگیریم

ناگهان همه آمان (و همه چیز) در تاریکی فرو می روند. ۳۷

وَإِلَّا لَشَفِيعَتِهِمْ لَمَسَّ عِزْرُكُمْ مِنْهُمَا ذَلِكُمُ الْعَذَابُ الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾
وَإِلَّا لَشَفِيعَتِهِمْ لَمَسَّ عِزْرُكُمْ مِنْهُمَا ذَلِكُمُ الْعَذَابُ الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾

و نیز خورشید تابان بر مدار معین خود و ایم بی هیچ اختلاف به گردش است. این طرح و تدبیر خدای دانای

مقدر است (و برهان دیگر بر قدرت اوست). (۳۸)

و القمر قدینه ماه منازل حتی عاد کالعه چون القدیم (۳۹)

و نیز (گردش) ماه را (د) منازل معین مقدر کردیم تا مانند شاخه‌ی خشکیده‌ی خرما (زرد و لاغر به منزل اول) باز

گردد (و این بر قدرت حق برهان دیگری است). (۳۹)

للاشمس یعنی لهالآن تدرك القمر وللایل سابق النهار وکل و فی فلک مسجون (۴۰)

نه (در گردش منظم عالم) خورشید را شاید که به ماه فرارسد و نه شب بر روز سبقت گیرد و هر یک بر مدار معینی (در

این دریای بی پایان) شناورند. (۴۰)

و عایه تلیم ائله حملنا ذیهم فی العکک مسجون (۴۱)

و برهان دیگر برای آنان آن که ما فرزندان آنان (یعنی بشر) را در کشتی پربار سوار کردانیدیم. (۴۱)

و خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (۴۲)

و نیز برای آن ناهب مانند کشتی چنبری که بر آن سوار شوند خلق کردیم (شاید اتوبیل و ترن و طیاره مقصود باشد).

(۴۲)

وَإِنْ يَشَاءْ نُجِثِّمُكُمْ فَلَا صِرَاحَ لَكُمْ وَلَا هُمْ يَرْجِعُونَ (۴۳)

و اگر بخواهیم همه را به دریا غرق کنیم که بدانند فریاد سی و نه راه نجاتی مانند. (۴۳)

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ (۴۴)

مگر باز لطف و رحمت ما آن نجات دهنده و تا وقت معین بهره زندگی بخشد. (۴۴)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِيكُمْ بِهِ مِنْ أَيْنَ لَكُمْ مَا تَحْتَمِلُونَ (۴۵)

و چون مردم را گویند که در امر گذشته و آینده‌ی (دنیا و آخرت) خوش اندیشه کنید و تقوا پیشه کنید شاید مورد لطف

و رحمت خدا گردید (روی بگردانند). (۴۵)

و ما تلهیم من عایه تمن عایات ربهم اللکالوا عینها معر ضین (۴۶)

و بر این مردم (غافل) هیچ از آیات الهی نیاید جز آن که از آن اعراض کنند. (۴۶)

و إذا قیل لهم ان نفقوا مع انما زکم و الله قال الذین کفروا الذین عوا منوا ان نطعمهم من لویشاء

السهه اطعمه ان انتم اللانی ضلال مبین (۴۷)

و چون به آن ها گویند که از آن چه خدا روزی شما قرار داده (چیزی برای خدا به فقیران) انفاق کنید، کافران به اهل

ایمان جواب دهند آیا ما به کسی که اگر خدایم خواست به او هم روزی می داد اطعام و دستگیری کنیم؟ شما

پیدا است که سخت در غلط و کمراهی هستید (وراه راست آن است که چنان که خدا به فقیران احسان نکرده ما هم

نکنیم). (۴۷)

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٨)

و کافران (از روی تمسخر به رسول و مؤمنان) گویند: پس این وعده‌ی (قیامت و بهشت و دوزخ) اگر راست

می‌گوید کی خواهد بود؟ (٤٨)

بِأَيِّ ظُرُونٍ إِلَىٰ آيَاتِ اللَّهِ صِغَةً وَاحِدَةً تَلْذَنِبُهُمْ وَهَمٌّ بِمُخْصِمُونَ (٤٩)

این منکران قیامت انتظار نکشد جز یک صیغه (اسرافیل حق) را که (به مرکب) همه را فرا گیرد در حالی که در

کارهای دنیا در صیغه‌ی دوم قیامت با هم به بحث و جدل مشغول اند. (٤٩)

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رِتُوعًا وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (٥٠)

پس (در آن سخطه‌ی مرکب) نه توانایی سارشی دارند و نه به اهل میت خود رجوع توانند کرد. (٥٠)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَيَذَرُهَا هُمٌ مِّنَ الْجِبَالِ يَخِرُّونَ بِهَا كَخِرَارِ الْإِبْرِيمِ يَخِرُّونَ بِهَا كَخِرَارِ الْإِبْرِيمِ (٥١)

و (چون بار دوم) در صورت دیده شود به نگاه همه از قبر به سوی خدای خود به سرعت می‌شتابند. (۵۱)

قلوایا ویلنا من بعینا من یرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون (۵۲)

وگویند: ای وای بر ما، که ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟ این همان وعده‌ی خدای مهربان است و رسولان همه

راست گفتند. (۵۲)

إن كانت إلا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون (۵۳)

و آن جز یک صیحه (یک سحطه‌ی ش) نباشد که نگاه تمام خلایق محشر به پیشگاه ما حاضر آورده خواهند شد. (۵۳)

فالیوم لا تطعمهم ولا تخرجونهم ولا تملأونهم ولا تملأونهم (۵۴)

پس در آن روز کمترین غلیمی به هیچ کس نشود و جز آن چه عمل کرده‌اید ابداً جزائی نخواهید یافت. (۵۴)

إن أصحاب الجنة فی الیوم فی شغل فکون (۵۵)

اہل بہشت آن روز خوش بہ وجد و نشاط مشغولند. (۵۵)

ہم و ازواجہم فی ظلل علی الدرائک میگون (۵۶)

آنان با زنان و اقرانشان در سایہ ہای درختان بہشت بر تخت ہای عزت تکیہ کردہ اند. (۵۶)

لحم فیہا فاکمہ و لحم یاید عون (۵۷)

برای آن ہا در آن جامیوہ ہای کوناگون و حریچہ نخواستہ آمادہ است. (۵۷)

سلام قولاً من رب رحیم (۵۸)

فرشتگان رحمت بر آنان از خدای مہربان سلام و تحیت رسانند. (۵۸)

و امما زوال الیوم ایہا الحجر مومن (۵۹)

و بہ فاسقان خطاب شود) ای بدکاران، امروز شما (از صف نیکوان) جدا شوید. (۵۹)

أَلَمْ يَأْمُرْ بِالْحَيِّطِ الْيَمِينِ بِأَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ وَعَدُوٌّ مُّبِينٌ (٦٠)

خطاب آید ای آدم زادگان، آیا به شما سفارش نمودم که شیطان را نپرستید، زیرا روشن است که او دشمن

بزرگ شماست؟! (٦٠)

وَأَنْ أَعْبُدُونِي يَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (٦١)

و مرا پرستش کنید که این راه مستقیم (سعادت ابدی) است؟! (٦١)

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ (٦٢)

و همانا خلق بسیاری از شما نوع بشر را (این دیو) به گمراهی کشید، آیا عقل و فکر ت کار نمی بستید (تا از مکر و فریبش

پرسش کنید؟! (٦٢)

مَذُوقِ جَهَنَّمَ وَالَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (٦٣)

این همان دوزخی است که به شما (سیروان شیطان) وعده می دادند. (۶۳)

اصلاً با الیوم بما کنتم تکفرون (۶۴)

امروز در آتش آن به کیفر کفرتان داخل شوید. (۶۴)

الیوم نختم علی اذواہم و تمکننا ایدیم و تشہد اہم حلیم بما کانوا یکفون (۶۵)

امروز بردمان آن کافران مہر خموشی نہیم و دست ہائشان با ما سخن گوید و پاہائشان بہ آن چہ می کردند گواہی دہد.

(۶۵)

ولو نشاء لطمینا علی اذہم فاستبقوا الصراط فانی یرصرون (۶۶)

و اگر ما بخواہیم، دیدہ ہائشان را (بہ کمرای) محو نماینا کنیم تا چون بہ راہ سبقت گیرند کجا (با کوری و کمرای)

بصیرت یابند؟ (۶۶)

وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ عُرْسِكُمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ (۶۷)

و اگر بخواهیم همان جا صورت آن ها را مسخ کنیم (تا به شکل سگان و بوی سگان شوند) که نه (از آن صورت یا از

آن جا) بتوانند گذشته و نه (به صورت اول) بازگشت. (۶۷)

وَمِنَ عَمْرَوَاتٍ لَّيْسَ فِيهَا مِنْ حَرْثٍ لَّهُمْ وَلَا يَحْتَفِلُونَ (۶۸)

و ماهرکس را عمر دراز داریم (به سیری) در خلقتش تغییر داریم. آیا (در این کار) تعقل نمی کنند (که اگر عمر به دست

طبیعت بود پس از کمال به نقصان باز نمی گشت)؟ (۶۸)

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ (۶۹)

و نه ما او را (یعنی محمد صلی الله علیه وآله وسلم را) شعر آموختیم و نه شاعری شایسته می مقام اوست، بلکه این

کتاب چیزی جز ذکر الهی و قرآن روشن بیان خدا نیست. (۶۹)

لیندر من کلن حیوا و یحق القول و علی الکافرین (۷۰)

تا هر که رازنده دل است (به آتش نندهد و از خدا و قیامت) بترساند و بر کافران (نیز به تمام حجت) وعده‌ی

عذاب حتم و لازم کردد. (۷۰)

أولم یروا أن الله خلقنا لهم مما عملت أيدينا أن نعافهم لهما مملكون (۷۱)

آیا کافران ندیدند که بر آن‌ها به دست (قدرت) خود از جمله آفریدگان چهارپایانی خلقت کردیم تا مالک آن‌ها

شوند؟ (۷۱)

و ذللنا لهم فیهما رکو بهم و منہما یکلون (۷۲)

و آن حیوانات (با عظمت و قوت) را مطیع و رام آن‌ها ساختیم که هم بر آن‌ها سوار شوند و هم از آن‌ها غذا

تناول کنند. (۷۲)

ولهم فيها منافع ومشارب أفلا ينسكرون (۷۳)

و برای آن باد آن حیوانات منافع (بسیاری از پوست و پشم و کرک و غیره) و آشامیدنی‌های فراوان (از شیرو

ماست و روغن و غیره) هست، آیا شکر (این نعمت‌ها را) نباید به جای آرند؟ (۷۳)

واحدوا لمن دون الله علمه پی‌نصرون (۷۴)

و (مشرکان از جهل) به جای خدا خدایانی دیگر اتخاذ کردند تا مگر (از جانب آن‌ها) یاری شوند. (۷۴)

لا یستیعون نصرهم وهم لهم جند محضرون (۷۵)

هرگز آن خدایان کمترین نصرتی به آن‌ها نتوانند کرد و خود این مشرکان معبودانشان را سپاهی حاضر خدمت

هستند که بکلی را (در قیامت در آتش دوزخ) حاضر آرند. (۷۵)

فلا یخزنک قلوبهم ان ینزل علم ما یسررون وما یعلنون (۷۶)

پس سخن این مشرکان تو را مخزون نکند. ماهر آن چه پنهان و آشکار کویند همه رامی دانیم (و به کیفر کفرشان

می رسایم). (۷۶)

أولم ير الإنسان إذا خلقناه من نطفة فإذا هو خصيم مبين (۷۷)

آیا انسان ندید که ما او را از نطفه‌ی ناقابل (چنین آراسته) خلقت کردیم؟ آن گاه (به جای آنکه شکر گزار باشد)

دشمن آشکار ما گردید. (۷۷)

و ضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيى العظام وهى رميم (۷۸)

و برای ما مثلی (جاهلان) زد و آفرینش خود را فراموش کرد، گفت: این استخوان‌های پوسیده را باز که زنده

می کند؟ (۷۸)

قل يحيى الذي أنشأه أول مرة وهو بكل خلق عليم (۷۹)

بگو: آن خدایی زنده می‌کند که اول بار آن‌ها را ایجاد کرد و او به هر آفریده‌ای داناست. (۷۹)

الذی جعل لکم من الشجر الأخضر نارا فإذا أنتم منه توقدون (۸۰)

آن خدایی که از درخت سبز و تر برای اتقاع شما آتش قرار داده که (برای حاجتی که خواهید برمی‌افزاید. (۸۰)

أولیس الذی خلق السموات والأرض بقادر علی أن یخلق مثلهم بلی و هو الخالق

العلیم (۸۱)

آیا آن خدایی که (خلقت با عظمت) آسمان‌ها و زمین را آفریده بر آفرینش (موجود ضعیفی) مانند این کافران قادر

نیست (که چون مردمان آن‌ها زنده گرداند)؟ چرا (البته قادر است) و او آفریننده و داناست. (۸۱)

إنما أمره إذا أراد شیء أن یقول له کن فیکون (۸۲)

فرمان نافذ او چون اراده‌ی خلقت چیزی کند به محض این که گوید: «موجود باش» بلافاصله موجود خواهد شد. (۸۲)

فَسِحْرَانِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۳)

پس منزه و پاک است خدایی که (ملک و) ملکوت هر موجود به دست (قدرت) او بازگشت شاهمه خلایق به

سوی اوست. (۸۳)

صَلِّ عَلَى اللَّهِ الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

شان نزول سوره مبارکه یاسین

خانه ی پیامبر اکرم (ص) و حضرت خدیجه (س) در مکه مکرمه

فضیلتی ویژه و برتر دارد؛ چرا که **قلب قرآن**، یعنی سوره ی مبارکه ی **یاسین**،

در آن نازل شده است.

روزی پیامبر (ص) در خانه می‌نویسید و با پروردگار خویش مشغول راز و نیاز

و مناجات بودند؛ ناگهان، همه و سر و صدایی از پشت در به گوش مبارکشان می‌رسد!

آن حضرت به منظور پی بردن به علت سر و صدا، خود را به پشت در رساند و از

روزنه می‌آید، نظری به بیرون افکند، دید که کفار قریش و شماری از دشمنان

سرخت ایشان به قصد کشتن آن حضرت، اجتماع کرده و با خشم، ناسزا

می‌گویند. رسول خدا (ص) با دیدن چهره‌هایی که از شدت غضب، به سرخی گراییده

بود، به مقصود آنان پی می‌برد و سخطه‌ای درنگ می‌کنند که چه باید کرد!

در خانه بانم! تا کی! بیرون بروم یا خیر؟

در این هنگامه می حساس و محظت فوق العاده که رسول خدا (ص)

در خانه قدم می زدند، به نگاه سرش وحی، جبرئیل امین نازل و به محض ایشان

شرفیاب می شود و سوره می مبارکه می «یاسین» را بر حضرت فرود می آورد

و شروع به تلاوت می کند؛ سپس از پیامبر (ص) می خواهد که آیات این

سوره می شریف را بخوانند و از خانه بیرون روند.

رسول خدا (ص) نیز بی هیچ درنگی، گفته می فرشته می وحی را که در حقیقت

امر الهی بود، اجرامی کنند و در حالی که آیات سوره می «یاسین» رامی خوانند، از خانه

خارج می شوند، اما احساس می کنند که کافران و دشمنان، آن حضرت را

نمی بینند. پیامبر (ص) آهسته گام برمی دارند و در کنار آنان می ایستند و با حسرت و

ناراحتی از بجا جت و کمراهی معاندان، به آنان می نگرند. سپس، مٹی خاک از روی

زمین بر گرفته، بر سر روی ایشان می پاشند و بی گمان این خاک، خاک مرگ بود؛ چرا

که همه می آنان در جنک بدر کشته شدند.

در این حال مشرکان خاک رامی دیدند و آن را از سر روی خود پاک می کردند لکن

پیامبر (ص) رانمی دیدند و، پنهان، به حضرت ناسرامی گفتند. در نتیجه رسول

خدا (ص) بدون هیچ خطری به مسجد الحرام می روند. فردی که از مقابل آن جمعیت

عبور می کرد، از آنان پرسید: «برای چه این جا نشسته اید؟!»

پاسخ می دهند که آمده ایم تا کار محمد (ص) را یکسره کنیم.

آن مرد می گوید: «چه نشسته اید که ایشان را در مسجد الحرام دیده ام!

در این هنگام، آنان شرکین و سنگت خورده، به یکدیگر نگاه می کنند و آنجا را ترک

می گویند».

نگاه و توجه به این رخداد، یادآور دو مطلب است:

یکی شان نزول و حادثه ای که موجب نزول سوره می «یاسین» شده است

و دیگری که حائز اهمیت بسیار است کارکرد و اعجاز آفرینی «یاسین»، در آغاز نزول

است. سوره ای که از همان ابتدای جاری شدن بر زبان پیامبر (ص) اعجاز آفریده

و مشکلات بسیاری را کشوده است؛ این شأن و مرتبت، تنها مختص آن روز و آن

واقعه می خاص نبوده، بلکه قرائت این سوره همواره و در همه زمان ها و مکان ها معجزه

آفرین و مشکل کشای باشد. زیرا «یاسین» پیوسته در بردارنده می آثاری

اعجاب انگیز و فراوان بوده است، از جمله:

مرتفع ساختن بن بست های زندگی، آسان نمودن امور شاق و دشوار،

کشودن درهای بسته، کلید کشایش گرفتاری ها، فراهم آوردن راه نجات از رنج،

نگینا، فقر و فلاکت، برکت، بخشی به دانش، اموال و عمر آدمی، تاباندن نظر لطف و
رحمت خدا بر صفحه‌ی دل و بر صفحه‌ی زندگی، فریادرسی سریع در لحظه‌های نیاز،
رسوا کردن دشمنان و خنثی ساختن نقشه‌های شوم آنان.

آثار و برکات سوره مبارک یاسین

اغلب مومنین شناخت عمیقی از «سوره یس» ندارند و از مناقب و فضائل و آثار
دنوی و اخروی آن غافل هستند. لذا در دام مشکلات، غم‌ها و غصه‌ها و کدورت‌ها
گرفتار می‌مانند. اما در مجلس محبت و مودت مقربان درگاه خداوند، از سوره یس سخن
بسیار است و انسان با اندک توجهی به بیانات پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و ائمه

اطهار (علیم السلام) و بزرگان کاشف و سیر و سلوک، به این حقیقت پی می برد که **سوره**

یس از موقعیت ویژه و مرتبه ای بس بلند برخوردار است

و اگر آدمی بتواند با آن فضایل و مناقب آشنا شود، خواهد توانست فواید کاملی را از آن

خودسازد.

امان (علیم السلام) برای این که مومنان را از موقعیت ممتاز این سوره

که چونان قلّه ای پوشیده از فضایل است، آگاه کنند، فرموده اند:

یس قلب قرآن است

موقعیت ممتاز و جایگاه برتر و منحصر به فرد بودن قلب در بدن انسان بر کسی پوشیده

نیست. **سوره یس** نیز دارای همان موقعیت و جایگاه در میان دیگر سوره ها است

و از این رو لازم است قدری از برداشت سطحی و عمومی از این سوره فراتر رویم و

با نخی از فضایل و مناقب این سوره آشنا شویم.

چنین نیست که فضایل و عجایب **سوره یس** تنها در زمانه خاصی کشف شده باشد.

با مطالعه تاریخ درمی یابیم از همان صدر اسلام، از این سوره با شگفتی یاد می شده و

فضایلش معروف بوده است.

حتی گاهی بزرگانی را به فکر و امی داشته که این همه فضیلت برای این سوره ناشی از کدام

یک از آیات آن است.

ابن عباس می گوید: مدت ها فکر می کردم که نشأ این همه فضیلت در **سوره یس**

چسیت. او می گوید تمام آثار و فضایل این سوره به دلیل وجود این آیه شریفه است:

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

همانا فرمان او چنین است که هرگاه چیزی را اراده کند، تنها به آن می گوید:

«موجود باش!» آن نیز بی درنگ موجود می شود.

طرز خواندن سوره یس

بزرگانی که خود با این سوره مانوس بوده اند اغلب برای ساگردان و افراد پاک نهاد در مورد

قراأت آن سوره دستور العمل هائی نیرداشته اند.

مسأله بزرگ قرآنی و عارف بلند پایه، آیت الله حاج شیخ محمّتی قزوینی خراسانی (ره) به

شاگردان خود چنین سفارش می کردند که هر شب قبل از خواب، **سوره یس** را بخوانید،

ولی قبل از شروع و بعد از اتمام آن، **۱۴ صلوات** بفرستید.

یعنی این سوره را در بین این صلوات ها قرار دهید. بی شک این **۱۴ صلوات** هم یکی

از اسرار مهم سیروسلوکی در مکتب اهل بیت است.

آن بزرگ مرد فرموده بودند: بنده در زندگی به هر چه که رسیده ام و هر چه به دست

آورده ام از برکت این سوره می باشد.

باتوجه به این فرمایش می توان گفت: **یس** در این مکتب، محور سیر و سلوک و نردبان

رسیدن به بالاترین مقامات معنوی می باشد.

امام صادق علیه السلام فرمودند:

هر چیزی **قلبی** دارد و قلب قرآن **سوره یاسین** است.

کسی که قبل از خواب یاد روز آن را تلاوت کند، در آن روز محفوظ بوده و روزی

می خورد.

و کسی که در شب قبل از خواب آن را تلاوت نماید، خداوند هفتاد هزار فرشته را بجاوردتا

اورا از شر شیطان رانده شده و هر آنقی حفظ نمایند؛ و اگر در فردای آن شب بمیرد،

خداوند او را به بهشت می برد و سی هزار فرشته به هنگام غسل او حاضر می شوند که همگی برای او استغفار می نمایند و با استغفار برای او، تا قبرش او را تشییع می نمایند؛ و هنگامی که وارد قبرش می شود، آن فرشتگان در داخل قبر او عبادت می کنند و ثواب عبادت آنان برای او خواهد بود؛ و به اندازه میدان دید چشمهایش، قبرش را وسعت می بخشد؛ از فشار قبر ایمن خواهد بود؛ و پیوسته از قبرش تا پهنه آسمان نوری می درخشد تا هنگامی که خداوند او را از قبرش خارج نماید.

و هنگامی که او را از قبرش خارج نمود، فرشتگان خداوند پیوسته با او هستند و او را بدرقه کرده با او صحبت نموده، در صورت او می خندند و او را به تمامی خیرات مرده می دهند.

و بدین ترتیب، او را از پل صراط و میزان عبور داده و به گونه ای او را به خداوند
نزدیک می نمایند که کسی نزدیکتر از او به خدا نباشد، مگر فرشتگان مقرب خدا و پیامبران
فرستاده او.

او همراه با پیامبران در برابر خداوند می ایستد و هنگامی که دیگران غم و اندوه دارند و بی تابی
می نمایند، او غم و اندوهی نداشته و بی تابی نمی نماید.

آنگاه پروردگار متعال به او می فرماید:

شفاعت کن که من همه شفاعت های تو را می پذیرم و بخواه که هر چه را بخواهی به تو عطا
می نمایم. او نیز می خواهد و عطا می شود و شفاعت می کند و پذیرفته می شود.

و هنگامی که از عده ای حساب می‌کشند و آنان را نگه داشته و ذلیل می‌شوند، او حسابی

نداشته و او را نگه نمی‌دارند، ذلیل نمی‌شود؛ بخاطر بیچ کدام از کارهای بدش بدبخت

نمی‌شود و نامه غلش را باز کرده و به او می‌دهند. آنگاه از نزد خداوند یاسین می‌آید

و مردم می‌گویند: سبحان الله! این بنده خدا بیچ خطائی نداشت و از بهمنشنان حضرت

محمد صلی الله علیه آله و سلم است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَجَمِّعْ لَهُمُ الْجَنَّةَ

امام باقر علیه السلام فرمودند:

کسی که یک بار در عمر خود **سوره یس** را بخواند،

خداوند به شماره هر آفریده ای در دنیا و هر آفریده ای در آخرت و در آسمان دو هزار حسنه

برای او نوشته و دو هزار گناه او را پاک می نماید و دچار فقر، زیان مالی، زیر آوار ماندن،

پچاگرگی، دیوانگی، جذام، وسواس و بیماری زیان بخش نمی شود.

و خداوند سختی های مرگ و ترس های آن را برای او آسان نموده و قبض روح او را خود به

دست می گیرد و از کسانی خواهد بود که خداوند برای آنان کسرتی در زندگی، خوشحالی

بهنگام زیارت خداوند و رضایت به ثواب الهی را در آخرت برای آنان تضمین نموده

است. و خداوند متعال به تمام فرشتگان آسمانی و زمینی اش می فرماید:

همانا که از فلانی راضی شدم؛ پس برای او استغفار نمایید.

منابع: ثواب الأعمال و عقاب الأعمال و بلاک معارف قرآن تبیان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

آداب تلاوت سوره می مبارکه می یاسین

بانهگاهی گذر به روایات امان معصوم (ع) و دستور العمل ها و خاطرات بزرگان اهل
معنا، انسان به آسانی در می یابد که تلاوت «یاسین» همراه با رعایت آداب و مطالبی
چندی باشد و نمی توان این سوره می مبارکه را بدون توجه و رعایت آنها خواند و توقع
آثار دنیوی و ثواب های اخروی خاص را داشت.

«یاسین» قلب قرآن و دارای موقعیت و منزلتی عظیم نزد خدا است.

اگر انسان به پیشگاه بزرگی شرفیاب می شود، هرگز نمی تواند بدون رعایت آداب

و شوون خاص آن بزرگ وارد شود.

مثلاً رفتن به زیارت خانه خدا و طواف کعبه، «احرام بستن»، «طهارت» و «جداشدن

از تعلقات دنیوی» رامی طلبد.

یا مشرف شدن به بارگاه پیامبر (ص) و امامان معصوم (ع) غسل زیارت و

آمادگی های مخصوص به خود رامی خواهید.

همین طور کسی که می خواهد به دیدار مقام و شخصیت بزرگی برود، خود را از قبل آماده

کرده و با فکری متمرکز و آمادگی های ظاهری به دیدار آن مقام می رود.

در باب قرأت «سوره می مبارکه می یاسین»، با آن همه عظمت

و فضیلتی که دارد، بدون رعایت آداب نمی توان به تلاوت آن پرداخت
و لذا برای بهره مندی از آثار و خواص این سوره می شریفه و نزدیک شدن
به حقایق آن، رعایت آداب زیر ضروری است:

۱- وضو داشتن و روزه قبله بودن

قرآن کریم سراسر نور می باشد و «یاسین»، نوری بیشتر و برتر است.
بنابر این باید تلاوت کننده قرآن کریم، لااقل طاهر خود را به تناسب قرآن
و «یاسین» نورانی کند. مقصود، این است که با طهارت و وضو باشد

و «یاسین» را در حالی که روبرو قبله دارد، تلاوت کند؛ زیرا وضو نور است و آن گاه که

انسان وضو می گیرد، در واقع سروصورت و دستان خود را نورانی می کند و در

حقیقت باروبه قبله داشتن توجه خود را از غیر خدا برمی گرداند و به او روی

می آورد؛

بدین سبب تناسب بین او و قرآن برقرار می شود.

۲- توجه و تدبیر در معانی و مفاهیم

از بزرگترین دام های شیطان، این است که چون نتواند انسان را

از عبادتی باز دارد، کوشش می کند فرد را از حقیقت آن عمل دور کند،

تا عمل او به صورت، ظاهری بدون باطن و قالبی بدون محتوا و جسمی بدون روح باشد.

مثلاً، نماز بخواند در حالی که دل او مشغول به دنیا است

و دیگر بهره ای از معنا و روح عبادت ندارد.

در باب سوره می «یاسین» نیز در مرحله می تحت،

شیطان با وسوسه های گوناگون و درست کردن بهانه های بی خود و

بی جهت، سعی می کند انسان را از اصل قرأت آن باز دارد و یا نگذارد او با فضائل

و عظمت «یاسین» آشنا شود.

اما پس از آن که توفیق، رفیق انسان شد و با فضایل و عظمت این سوره می
مبارک آشنا شد و تصمیم گرفت که این سوره را قرائت کند و از آثار و برکات دنیوی و
آخروی آن بهره مند گردد، شیطان باز پایه میدان می گذارد و دام دیگری را جلوی
انسان می گستراند و تمام تلاش خود را به کار می گیرد تا فردی که «یاسین» را می خواند
در معنا و محتوای آن تدبر نداشته باشد.

در نتیجه، از حقیقت «یاسین» دور بماند.

در این جا، انسانی که «یاسین» می خواند، و یا خود را عضوی از خانواده می «یاسین»

می داند و با آن حشر و نشر دارد، باید توجه داشته باشد و خود را هوشیار و بیدار نگه دارد

و از درگاه الهی درخواست کند که در هنگام قرائت «یاسین» کلمات نورانی آن را با توجه

اداکند و آیات آن را با تدبیر در معنا و محتوا بخواند.

۳- استقامت و مداومت

استقامت، پشت کار و ایستادگی رمز موفقیت در تمام امور است.

امور معنوی و دست یافتن به اهداف آن، به همان اندازه که ارزش آن بالایی رود،

استقامت بیشتری می طلبد.

کسی که در امور معنوی، صبر و حوصله به خرج دهد و در میدان عمل استقامت کند،

قطعاً به کمالات معنوی و مدارج روحانی، ارتقا خواهد یافت

و فرشتگان خدا به پیشواز او می آیند و در ادامه، او را یار و یاور خواهند بود.

از این رو، در قرائت سوره **می یاسین**، توصیه و دستور اکید به مداومت

است؛ مثلاً، اگر شخصی صبح **«یاسین»** را می خواند، آن را ادامه دهد

و یا اگر؛ شب می خواند، مداومت کند و به خود هیچ گونه دلسردی، سستی و بهانه ای راه

ندهد؛ زیرا ممکن است انسان مدتی کاری را انجام دهد و به حسب ظاهر، آثار آن را

نبیند. بدین سبب که ممکن است در وجود او موانعی باشد؛

از قبیل اخلاق بد، شقاوت و یا گناه که با مداومت بر قرائت،

به تدریج بر طرف می شود، در حالی که خود او متوجه نیست و گمان می کند کار او بی اثر

است،

لذا با «دوامت» و «استقامت» است که ناگهان در می یابد قلب او روشن شده

و معرفت و ایمان پیدا کرده و به جهانی پر از نور و سرور رسیده است.

از این رو، آنانی که کاری را با شوق و علاقه شروع می کنند؛ و لکن بعد از مدتی دلسرد

شده از آن کناره می گیرند، باید بدانند که فیض بزرگی را از دست داده اند.

در مقابل، به آنانی که نشاط و عشق آغازین را در ادامه می راه حفظ می کنند،

باید نوید داد که به یقین، رسیدن به هدف در انتظار آنان بوده و سرانجام،

نوشته‌ی وسعت را از آن خود خواهند ساخت.

۴_ فرستادن صلوات

جهت ورود به هر خانه ای کلیدی وجود دارد. اساتید و بزرگان اهل معنا و معرفت

فرموده اند:

برای رسیدن به آثار تمامی ادکار، اوراد و ختمات لازم است قبل و بعد از

آن، چهارده صلوات فرستاده شود. این، از اسرار معنوی و سلوک حقانی است.

در واقع، آدمی با فرستادن صلوات بر پیامبر و خاندان او، به خود این لیاقت رامی بخشد

که بتواند پذیرای آثار خاص ادکار الهی باشد.

رعایت این مطلب، در باب انجام ختموم «یاسین» ضروری تر به نظر می رسد.

بنابراین در ختمات و خواندن «یاسین»، انسان باید دقت و توجه کند که ابتدا چهارده

صلوات فرستاده و بعد مشغول خواندن و انجام ختم شود و بعد از تلاوت سوره و در پایان

ختم، چهارده صلوات دیگر نیز نفرستد.

خدای را سپاس گزارد و از او بخواند تا به برکت آبروی پیامبر و خاندان او، حوائجش را

برآورده سازد.

۵- اهدای ثواب تلاوت یاسین

در بین بزرگان اهل معنا و معرفت، این مطلب رواج دارد که بسیاری از

اوقات، ثواب اعمال مستحبی خود را مثل:

خواندن قرآن، بجای آوردن عمره و یا خواندن یک سوره یا نماز خاصی را به

پیامبر اکرم (ص) و حضرت زهرا (س) و یا امامان معصوم (ع) و یا یکی از

بندگان خاص الهی اهداء کرده و یا به نیابت از آنان انجام می دهند.

و نیز دیگران را سفارش می کنند، که مثلاً، ثواب خواندن قرآن و یا نمازشان را به

حضرت مهدی (ع) و یا دیگر اشخاص مقرب درگاه الهی هدیه کنند و یا به نیابت از

آنان انجام دهند.

این عمل شایسته، بدین جهت است که انسان بامدیّه کردن ثواب عمل، به یکی از معصومان (ع) و یا بزرگان، بدون این که از یاد او چیزی کاسته شود، آنان را نیز از ثواب اعمال خود برخوردار می سازند.

در مقابل، باعث می شود که انسان، با آن امامان معصوم (ع) ارتباط برقرار کند. بی گمان، این ارتباط روحانی میان مدیّه دهنده و مدیّه گیرنده ثمرات بسیار و همچنین، انس و الفت دائمی را در پی خواهد داشت.

بی تردید، این حرکت معنوی سبب می شود تا آن امامان معصوم (ع) به این فرد توجه داشته برای او دعا کنند و او را در سنگناهای زندگی تنها نگذارند.

چه بسا همین اهدای ثواب، زمینه ای را فراهم سازد تا فرد در قیامت، مشمول شفاعت

آن امان قرار گرفته به بهشت برین برسد.

در این باب، برخی افرادی پرسند که چرا مقدار ثوابی که مادر اختیار داریم به دیگران اهدا

کنیم، با این که خود به آن نیازمند بوده و چه بسا، آنان به کار ما خندان نیازی نداشته

باشند. در مقابل این گفتار باید به این حقیقت توجه کرد که اهدای ثواب به

بزرگان، چیزی از ثواب عمل ما کم نمی کند، بلکه باعث می شود تا نتایج و

ثواب های افزون تری نصیب ما گردد. در حقیقت، اهدای ثواب، به امان

معصوم (ع) یک نوع توسل به حساب می آید و اظهار دوستی با دوستان خدا

است.

یعنی، اهدا کردن، موجب می شود که انسان به آن امام نزدیک شده و عمل او، از

روح و معنویت بیشتر برخوردار گردد.

اگر این اهدای ثواب، دوام داشته باشد موجب انس و الفت و ترقی انسان

می گردد. عمل اهدای ثواب، فرد را به درجات عالی می امان معصوم (ع) در

آخرت برساند.

از این رو، یکی از توصیه های بسیار ارزشمند، در باب **سوره یاسین**،

آن است که هرگاه، انسان این سوره مبارکه رامی خواند، ثواب آن را به حضرت
زهرا (س) و یائگی دیگر از معصومان و بزرگان معنوی اهدا کند، تا بدین وسیله، زمینه می
رشد معنوی و کالات الهی خود را فراهم سازد.

در این زمینه، روایتی بسیار جالب وجود دارد که توجه داشتن به آن،

انسان را با حقیقت آن چه که در باب اهدای ثواب است، آشنا می سازد.

تنی از شیعیان خاص، خدمت حضرت امام موسی بن جعفر (ع) آمده چنین

می گوید: روش پدرم چنین بود که در ماه مبارک رمضان چهل بار قرآن را ختم

می کرد. من نیز پس از پدرم، به همین شیوه قرآن کریم را ختم می کنم. گاهی بیشتر

وگاهی کمتر به اندازه ای که فراغت، کار، نشاط و یابی رغبتی دارم و چون روز عید

فطر فرامی رسید، یک ختم قرآن، هدیه می رسول خدای کنم و ختم دیگر را هدیه

علی (ع) و ختم سومی را هدیه حضرت فاطمه (س) و هم چنین برای

اُمّه (ع) تا برسد به شما و یکی هم برای شما قرار دادم

و تا به حال این کار انجام داده ام. آیا برای من، در برابر این عمل چه پاداشی

هست؟ حضرت فرمودند:

«لک بذلک ان تکون معهم یوم القیامت»

پاداش شما، این است که روز قیامت با آنان خواهی بود».

من تعجب کردم و گفتم: الله اکبر! واقعاً پاداش من این است؟

حضرت تاسه بار فرمودند: آری. ۱.

۱- در عظمت سوره یاسین آمده است: اگر این سوره، کنار محضرت که در حال جان

دادن است، قرائت گردد، رضوان (فرشته خازن بهشت) از آب های بهشتی به او

می آساید، از این جهت او سیراب از دنیای رود و سیراب در قیامت وارد محشر

می شود و این کونه به بهشت وارد می گردد.

(جوامع الجامع، ج ۲، ۲۹۵).

از نام های دیگر **یس**، «عزیزه؛ معمه (شامل شونده)،

مدافعه قاضیه (رفع کننده برآورده) سی و ششمین سوره قرآن است که یکی و داری ۸۳

آیه است.

از رسول گرامی اسلام روایت شده قرائت کننده این سوره نزد خداوند شریف خوانده

می شود و این سوره برای قاری خود شفاعت می کند.

در روایتی دیگر از ایشان آمده:

سوره «یس» در تورات «معمره: شامل شونده» نام دارد چون خیر دنیا و آخرت را

شامل حال قرائت کننده خود می کند و بلاهای دنیا و سختی های آخرت را از او دور

می کند.

و نیز «قاضیه: دفع کننده برآورنده» نامیده می شود چون از قاری خود، هر بدی را دفع

کرده و همه حاجت های او را رومی کند

و قرائت آن سوره پاداشی برابر بیست حج دارد.

و کوش سپردن به صدای قرائت آن، معادل با ثواب هزار دینار انفاق در راه

خداست. (۱)

در فضیلت این سوره از حضرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم نقل شده:

هر کس سوره «یس» را قرائت نماید مانند آن است که ده بار قرآن را ختم نماید (۲)

ایشان پمخنین فرمودند:

هر کس سوره «یس» را برای رضای خدا بخواند خداوند او را خواهد بخشید

و اجر می همانند ۱۲ ختم قرآن به او خواهد داد

و اگر برای مریض در شرف مرگی خوانده شود، به تعداد حروف این سوره ۱۰ فرشته نزد

او به صف شده و برای او استغفار کرده و شاید قبض روحش بوده و جنازه اش را تشییع

می کنند و بر او نماز گزارده و شاید دفنش هستند (۳)

از ابی بصیر روایت شده که حضرت صادق علیه السلام فرمودند:

براستی برای هر چیزی قلبی است و **قلب قرآن سوره یاسین است** هر کس آن را

قبل از خواب یاد روز، قبل از آنکه شام شود بخواند در آن روز از محفوظین و

بہرہ مندان باشد تا آنکہ شام کند و ہر کس در شب قبل از خواب آن را تلاوت کند
خداوند بروی ۱۰۰۰ فرشتہ بجاوردتا اورا از شہر بدی و ہر شیطان راندہ شدہ و ہر آسیب
حفظ کنند و ہر گاہ در ہمان روز بمیرد خداوند اورا وارد بہشت کرداند و ۳۰ ہزار فرشتہ
ہنگام غسلش کرد آئند و برای او طلب آمرزش کنند و با استغفار اورا مشایعت و بدرقہ
نماند تا کنار قبر، و چون اورا بہ قبر برند آن فرشتگان جملہ در قبر باومی د آئند و خدا را
عبادت کنند و ثواب اورا بہ مردہ دہند و قبرش تاجر کجا کہ چشم ببیند فراخ کردد و از فشار
قبر ایمن باشد و ہمیشہ از قبرش تا آسمان نوری تابان باشد تا اینکہ خداوند اورا از قبر
بیرون آرد و چون اورا برانگیخت فرشتگان خدا با او ہستند و بدرقہ اش کنند و باومی بہ

گفتگو پردازند و به رویش بجنند ز تند و به هر خیر و نیکی مرده اش دهند تا او را از صراط و
میزان بگذرانند و در پایگاه قربی او را بدارند که بیج مخلوقی را جز مقربان و فرستادگان حق
آن مقام و منزلت و قرب را باشد، و وی با پیامبران در آن درگاه نزد خدای تعالی
باز ایستد و با غمخواران غم نخورد و با اندوهگینان اندوه نکشد و با زاری کنندگان زاری
نکند.

آنگاه خداوند تعالی گوید:

ای بنده من شفاعت کن هر که را خواهی، که شفاعت را دوباره همه بپذیرم و حاجت
بخواه که هر چه خواهی به تو دهم پس وی حاجت را از خدا بخواد که بر آورده شود.

و شفاعت کند که پذیرفته گردد و حساب او را چون دیگران نکشد و در آنجا چون دیگران

باز داشت نشود و چون از زبوان و خوار شدگان زبون و خوار نگردد و به نکت کناه و

عمل زشتی که از او سرزده گرفتار نشود و برات آزادی او را سرکشاده بدو دهند تا اینکه از

درگاه الهی به زیر آید و همه مردم از روی تعجب گویند: «سبحان الله» این بنده راحتی

یک کناه نبود او از همدان محمد صلی الله علیه و آله وسلم خواهد شد.

از جابر جعفی روایت شده که امام باقر علیه السلام فرمودند:

هر کس **سوره یاسین** را در عمر خود یک بار بخواند خداوند به شماره تمام آفریده هایش در این

جهان و آن جهان و آنچه در آسمان است به عدد هر یک ۲۰۰۰ حسنه در نامه عیش ثبت

فرماید و به همین مقدار از کناهان او محو سازد و دچار تنگدستی و زیان و بد حکاری و خانه
خرابی نشود و بد سحّتی و دیوانگی نبیند و مبتلا به جذام و وسواس و دودلی و بیماری های مضر
نگردد و خداوند سحّتی و دشواری مرگ را بر او آسان کند و خود مقصدی و مباشرت قبض روح
او باشد و از جمله کسانی خواهد بود که خداوند فراخی زندگی او را به عهده گرفته و ضامن خوشحالی
او هنگام مرگ گردیده و خشودیش را آخرت تضمین کرده و همه فرشتگان آسمان و زمین
را خطاب فرموده که من از بنده راضی هستم پس برای او آمرزش بطلبید. (۴)

(۱) آثار دهگانه قرائت سوره یس:

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله وسلم به امیر المؤمنین فرمودند:

ای علی! «یس» را بخوان که در آن ده اثر است: هر که آن را قرائت کند:

(۱) اگر کرسنه باشد سیر کرد؛

(۲) اگر تشنه باشد سیراب کرد؛

(۳) اگر عریان باشد پوشانیده کرد؛

(۴) اگر غریب باشد ازدواج کند؛

(۵) اگر ترسان باشد امنیت یابد؛

(۶) اگر مریض باشد عافیت یابد؛

(۷) اگر زندانی باشد نجات یابد؛

۸) اگر مسافر باشد، در سفرش یاری شود؛

۹) نزد میت خوانده نمی شود مگر اینکه خدا بر او آسان گیرد؛

۱۰) اگر کشته داشته باشد، کشته اش را پیدا کند. (۵)

۲) پیداشدن کشته

شخصی به امیرالمؤمنین علی علیه السلام عرض کرد:

بفرمایید وقتی چیزی یا کسی کم می شود چه باید بکنم؟

حضرت فرمودند: دو رکعت نماز بخوان و در هر دو رکعت بعد از حمد «یس» بخوان

و بعد از آن بگو: یا هادی الصلاه رویه علی رضایتی ای هدایت کننده گمشدگان،

گمشده ام رابه من برگردان.

شخص می گوید: من این کار را کردم و بعد از مدتی خداوند گمشده ام رابه من

برگرداند (۶)

۳) بهت امنیت یافتن از چشم زخم و شرح

در کتاب المصباح آمده: هر کس سوره «یس» را با خود همراه داشته باشد از چشم زخم و از

شرخیان در امان بوده و خواب های خوش می بیند. (۷)

۶) داشتن قلبی نیرومند و ذهن قوی

اگر می خواهید قلبی نیرومند و ذهنی قدرتمند داشته باشید

به سخن امام صادق علیه السلام عمل کنید که فرمود:

هر کس در نهم شعبان سوره «یس» را با کلاب و زعفران نوشته و بنوشد در حفظ و امان

خواهد بود و قلبش نیرومند و دانش قوی می‌گردد. (۸)

۷) برای دیدن پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در خواب

در حاشیه زاد المعاد علامه مجلسی آمده جهت دیدن پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم

در خواب، سه شب و هر شب سی مرتبه «آیه ۴۲ یس» را بخواند. (۹)

۸) رفع فقر

جهت رفع فقر هر باداد «آیه ۸ عیس» را قرائت کند. (۱۰)

۹) دواى دردنا

از رسول كرامى اسلام صلى الله عليه وآله وسلم نقل شده است:

هر كس سوره يس را نوشته و پس از شستن از آب آن بنوشد در دوش هزار كونه دوا و

نيز هزار كونه نور و يقين و بركت و رحمت را وارد كرده است و هر كونه دردى را از او

دور مى كند. (۱۱)

ختم مجرب

بر آورده شدن حاجت مشروع

۱) يكى از بزرگان و عارفان مى كويد:

سوره یاسین را بسیار می خواندم و هر حاجتی که داشتم به تلاوت این سوره به این شکل

داومت می نمودم.

در سوره یس، هفت «مبین» وجود دارد؛

به هر مبین که رسیدی این دعا را ۳ مرتبه بخوان:

«بسم الله الرحمن الرحيم، سبحان المنقش عن كل مديون، سبحان المفرج عن كل محزون، سبحان الناصر عن

كل مظلوم، سبحان المخلص عن كل مسجون، سبحان من جعل خزائنه بين الكاف والنون، سبحان انا امره اذا

اراد شيئاً ان يقول له كن فيكون، سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون.» (۱۲)

۲) از حضرت سلمان فارسی رحمه الله روایت شده

اگر کسی ده روز بعد از نماز صبح قبل از سخن گفتن با کسی، سوره یس را بخواند

و این دعا را قبل از تلاوت سوره مزبورده مرتبه بخواند بعد سوره را بخواند

هر حاجتی را که بخواند انجام شود. انشاء الله زیرا که اسم اعظم خداوندی در این دعا

است و دعا است:

«بسم الله الرحمن الرحيم، يا قديم يا دائم يا حي و يا قيوم يا فرد و يا و تر يا و احدا يا احدا صمد يا من لم يلد و لم يولد و لم

يكن له كفواً احد و صلى الله على محمد و آله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين.» (۱۳)

۳) کسی که می خواهد مشککش حل شود شب جمعه، چهار رکعت نماز بخواند و به این ترتیب

که می آید:

در رکعت اول: بعد از سوره «حمد» سوره «یس» را بخواند و سپس به رکوع رود

و هنگامی که سر از رکوع برمی دارد صد مرتبه این ذکر را بگوید:

«واذ اسلك عبادى عنى فانى قريب احيب دعوة الداع اذا دعان فليستحيوا لى وليومنونابى لعلمم يرشدون»

(بقره، ۱۸۶).

در رکعت دوم: حمد را دو مرتبه، سوره «یس» را یک مرتبه بخواند و بعد از آن قنوت را

بجای آورد و به رکوع رفته و پس از سر برداشتن از رکوع همان ذکر (بقره، آیه ۱۸۶) را صد

مرتبه تکرار کند و به سجده رود و پس از دو سجده تشهد را بخواند اما بدون سلام بر خیزد مثل

کاری که در نماز ظهر انجام می دهد.

در رکعت سوم: «حمد» را سه مرتبه و «یس» را یک بار و رکوع را بجای آورد

و پس از سر برداشتن از رکوع این ذکر را صد مرتبه بگوید:

« یَسْئَلُکُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ » (بقره، آیه ۱۳۷).

در رکعت چهارم: حمد را چهار مرتبه بخواند و «یس» را یکبار بخواند و بعد از رکوع بگوید:

« یَا رَبِّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِرَحْمَتِکَ الرَّحِیْمِ ».

پس از دو سجده و تشهد و سلام به سجده برود و پیشانی را بر زمین بگذارد

و صد مرتبه این ذکر را بگوید: «استغفر الله»

و بعد از آن کوزه راست را بر زمین بگذارد و صد مرتبه بگوید:

«اللهم صل علی محمد و آل محمد»

وبعد کونه چپ را بر زمین بگذار و بگوید:

«انا امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون» (یس، ۸۲)

و پس از آن حاجت را بخواند که انشاء الله برآورده خواهد شد. (۱۴)

۴) برای برآورده شدن جمیع حاجات و سایر مهمات مجرب است به هرنیت که باشد

سه نوبت سوره «یس» بخواند و هر نوبت که می خواند احتیاط می کند هرگاه به لفظ **مبین**

می رسد یک انگشت خود را را کرده می کند بعد از آنکه سوره را تمام کرده سه نوبت این

دعا را بخواند:

«سجان المفرج عن كل مغموم سجان المنفس عن كل مديون سجان من جعل خزائنه بين الكاف والنون انما

امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون فسجان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون يا مفرج الهم فرج

يا مفرج الهم فرج يا مفرج.» (۱۵)

پی نوشت: (۱) مجمع البیان ج ۸، ص ۲۵۴ (۲) الدر المنثور ج ۵، ص ۲۵۶. (۳) مجمع البیان ج ۸، ص ۲۵۴.

(۴) دمان باقرآن، صص ۸۲-۷۹ (۴) الدعوات، ص ۲۱۵ (۵) المصباح کفعمی، ص ۱۸۲ (۷) المصباح کفعمی، ص ۳۱۳

(۸) مستدرک الوسائل ج ۴، ص ۳۱۳ (۹) زاد المعاد، ص ۵۱۱ (۱۰) همان، ص ۴۹۰ (۱۱) مجمع البیان ج ۸، ص ۲۵۴

(۱۲) قرآن دمانی روحی و جسمی، ص ۱۸۷ (۱۳) کوهر شب چراغ ج ۲، ص ۱۸ (۱۴) بحار الانوار ج ۸۹، ص ۳۲۱

(۱۵) گنگول ارومیه ای، ص ۱۴۸

منابع: «قرآن دمانی روحی و جسمی محسن آشتیانی، سید محسن موسوی؛ و دمان باقرآن، محمد رضا کریمی»

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّبُّنَا مُحَمَّدٌ

قلب عالم وجود، محمد (ص) است و سوره ای هم که ویژه ی محمد (ص) باشد،

نسبت به همه ی قرآن، قلب قرآن است؛ چرا که خداوند فرموده است

«لولاک لما خلقت الافلاک»؛

اگر به خاطر تو (حضرت محمد (ص))، نبود افلاک را نمی آفریدم. پس، همه ی موجودات

به طفیل محمد (ص) موجود گردیدند.

مطالب اصلی قرآن که مربوط به مبدأ و معاد و دعوت به آن است،

در سوره ی یس، جای دارد.

هرکه، در روز این سوره را بخواند تا شب، از جمله می حفظ شدگان

وروزی داده شدگان است، و هرکه در شب بخواند، تا روز، از جمله می حفظ شدگان

وروزی داده شدگان است.

هرکه در قبرستان، این سوره را بخواند، عذاب «اهل قبر» آن، کم می شود،

و به تعداد مردگان، ثواب، برای قاری آن نوشته شود

و بلاهای دنیا و عذاب های آخرت از او دفع گردد

امام صادق (ع) فرموده اند:

در قرآن، برای رسول خدا، پنج نام، وجود دارد:

محمد، احمد، عبدالله، یس و نون» و رسول خدا (ص) نیز، فرموده اند:

«سوره یس در تورات، «معتمه» نامیده شده است؛

یعنی نیکی هردو جهان، شامل حال صاحب او است

و از او بلاهای دنیا و عذاب های آخرت را دور می کند.

در مورد اهمیت تعلیم قرآن، از امام صادق (ع) روایت شده:

«سوره یس را به فرزندان خود بیاموزید؛

«فانها رجانه القرآن؛ زیرا که آن کل خوشبوی قرآن است».

سفيان بن سعيد ثوري مي كويد:

از حضرت امام صادق (ع) سؤال كردم:

اي رسول خدا (ص)، معنای این گفته می خداوند که می فرماید: «**یس**»، چیست؟

فرمود: نامی از نام های پنجمبر است و معنای آن، این است:

ای شنوده می وحی من،

«والقرآن الحکیم؛ قسم به قرآن حکیم».

«انك لمن المرسلين. على صراط مستقيم؛

تو [ای حبیب من] از رسولانی و بر راه راست؛ یعنی راه آشکار می باشی.

همچنین از رسول خدا (ص) نقل شده است:

قرآن برتر از همه چیز غیر از خدا می باشد.

پس، کسی که به قرآن احترام گذارد، هر آینه، خداوند متعال را احترام و عزت گذارده

و کسی که به قرآن بی حرمتی کند، البته حق او را ناچیز شمرده است.

حرمت قرآن [برکردن] مانند حرمت پدر، برکردن فرزند است.

خداوند استلاهای دنیا را از کسی که قرآن را بشنود و بلاهای آخرت را از قاری قرآن دور می‌کند

و به درستی که، در کتاب خدا سوره ای است که «عزیز» نامیده می‌شود

و قاری آن سوره «شریف» نامیده می‌شود،

این سوره، در نزد خدا، مصاحبش را به تعداد [افراد قبیله‌های] «ربیع» و «مضر» شفاعت

می‌کند.

پس رسول خدا (ص) فرمودند:

آن سوره **یس** است؛

بعد از آن فرمودند:

ای علی، سوره می «یس» را بخوان؛ که در سوره می «یس» ده برکت است،

گرسنه ای نمی خوابد، مگر اینکه سیرمی شود.

و نه تشنه ای، مگر اینکه سیراب می شود.

و نه برهنه ای، مگر اینکه پوشانده می شود.

و نه مجرودی، مگر اینکه ازدواج می کند.

و نه ترسانی، مگر اینکه ایمن می شود.

و نہ در بندی، مگر اینکه نجات پیدا می کند.

و نہ مریضی، مگر اینکه بهبودی می یابد.

و نہ مسافری، مگر اینکه در سفریاری می شود.

و نہی خوانید این سوره را، در نزد مرده ای، مگر اینکه [گناهان او را] کم می کند

(و بر مقداری از گناهانش چشم پوشی می نماید.)

و کسی که کم کرده ای دارد، این سوره را نہی خواند، مگر این که [کم شده اش را] پیدا خواهد کرد.

سیوطی از رسول اکرم (ص) روایت کرده است:

کسی که در شبی، برای طلب خشودمی خدا، **سوره میس** را بخواند، آمرزیده خواهد شد.

همچنین، در حدیثی دیگر از رسول خدا (ص) روایت شده است:

«من دوست می‌داشتم که **سوره میس**، در قلب هر انسانی از امت من بود،

کسی که به خاطر کم بودن غذا و کافی نبودن آن، این سوره را بخواند،

[در غذای او] برکت پیدا شود، و هرگاه، بر زن سخت‌زای آن را بخواند،

زاییدن برای او آسان خواهد شد، و هر کس این سوره را بخواند،

مثل این است که قرآن را یازده مرتبه، ختم کرده است

ابوبکر گفت: رسول خدا (ص) فرمودند:

«کسی که قبر والدینش، یا یکی از آنها را، در هر جمعه زیارت کند،

سپس سوره ی «یس» را نزد قبر آنها بخواند، خداوند به عدد هر حرفی از آن سوره،

یعنی سوره «یس»، گناهانش را می آمرزد.

رسول الله صلی الله علیه وآله فرمودند:

«کسی که سوره «یس» و «الصفات» را، در روز جمعه، بخواند،

سپس، چیزی را از خداوند طلب کند، خدا، به او حاجت بایش را عطا می فرماید.»

برگرفته از کتاب شریفه «فضائل القرآن والعقرة»، تألیف مرحوم آیت الله حاج میرزا ابوالفضل نجفی قدسی اصفهانی (ره)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

حضرت صادق علیه السلام فرمود:

هر کس (شب)، قبل از خواب **سوره یاسین** را بخواند و یاد روز،

قبل از آنکه از خانه بیرون رود و یا قبل از ظهر بخواند،

پیوسته در آن روز محفوظ و روزی اش برسد تا روز به پایان رسد. (وسائل ۶/۲۴۷)

امام باقر علیه السلام به جابر جعفی فرمود:

هر کس فقط یکبار در عمر خود، **سوره یاسین** را تلاوت کند،

هرگز فقیر و بدعکار نمی‌گردد، و از کسانی خواهد بود که خداوند وسعت در روزی را برای او

تضمین می‌کند. (سائل ۶/۲۴۸)

خواندن **سوره یاسین** بابت خالص و توجه، در ادای قرض موثر است.

(خواص القرآن/۱۳۷)

اگر با شرایط ذکر شده، آن را با مشک و زعفران بنویسد، و در باغ آویزان کند، برکت

در آن باغ به ظهور رسد. (خواص الآیات/۱۳۶)

تقویت حافظه (تفسیر بیان ۸/۱۶۵) - شفا دهنده می‌درود (مترک ۱۶/۳۶۸) -

درمان مرض صرع (خواص الآیات/۱۳۶) - برای درمان درودندان (خواص الآیات/۱۳۸)

- جهت درمان شکستگی (خواص آیات ۱۳۸) و درمان قی و قولنج (خواص آیات ۱۳۸) از

تأثیرات جسمانی تلاوت **سوره ی یاسین**، مستند.

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ (آیه ۵۸)

بعضی بزرگان فرموده اند:

این آیه، حاوی اسم اعظم خداوند است.

هر کس "سوره ی مبارکه **یاسین**" را با ایمان و نیت خالص و توجه به خدا

و معنای آن بخواند و وقتی به آیه ی فوق رسید ۸۱۸ مرتبه تکرار کند،

خداوند متعال او را از همه ی غمها خلاص می کند و هر چه از خداوند بخواند از فضل و کرم

خود به وی عنایت فرماید انشاء الله (خواص الآیات / ۱۳۸)

هر کس شب هنگام سوره ی **یاسین** را بخواند، اندویش زایل شود و اگر روز بخواند

حاجتش روا گردد. (بخار ۸۹۶ / ۲۹۲)

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

برای روا شدن همه ی حاجت ها، هر کس هفتاد و پنج مرتبه

(وبه روایتی بیست و یک بار) با ایمان و نیت خالص و توجه به خدا و معنای آن،

سوره ی مبارکه ی **یاسین** را بخواند، خداوند به برکت این سوره ی مبارکه، تمام مهمات او

را کفایت کند و حاجت او را بر آورده گرداند. (خواص القرآن ۱۳۴/۱)

چهل و یک بار خواندن سوره مبارکه ی **یاسین** باینیت خالص و توجه به خدا، برای

سلامتی ایمان، باعث می شود خداوند متعال، ایمان آن شخص را از گزند روزگار

سلامت بدارد. (خواص القرآن ۱۳۴/۱)

تلاوت سوره ی **یاسین**، امان از چشم زخم است (تفسیر برهان ۸/۱۶۵)،

آسانی ز ایمان است (تفسیر المثنوی ۷/۳۹)،

ایمنی از شر جن و انس است (خواص الآیات ۱۳۶/۱)،

برای کثایش مردبته است (نواص الآبات / ۱۳۶)

وجهت بازکشت غائب است. (نواص القرآن / ۱۳۷)

رسول اکرم صلوات الله علیه به یکی از اصحاب خود وصیت فرمودند:

سوره می مبارکه می یاسین را در باد و شب ها، زیاد تلاوت کن تا در امان حق تبارک و

تعالی باشی. (نواص القرآن / ۱۳۳)

رسول خدا صلوات الله علیه فرمودند:

هر کس زیارت کند قبر پدر و مادرش را هر روز جمعه، و بالین قبر آنها سوره می یاسین را

قرائت کند خداوند به تعداد هر حرفی از آن، گناهان او را می آمرزد.

هرگاه سوره ی یاسین نزد انسان محضری خوانده شود، به عدد حروفی از این سوره ی نورانی، دو فرشته فرود می آیند و در مقابل او صف می کشند و برای او طلب آمرزش خواهند کرد و برای غسل او حاضر می شوند و در تشییع جنازه ی او شرکت کنند و در دفن او

حاضر باشند. (خواص الآیات / ۱۳۲)

اگر هنگام سکرات مرگ مسلمانی، کنار بستر او سوره ی مبارکه ی یاسین را بخوانند، ملک الموت روح او را نمی گیرد تا آنکه حازن بهشت، شربتی از بهشت برایش بیاورد. سپس حضرت عزرائیل (علیه السلام) روح او را به آسانی بگیرد و در حالی که از شراب بهشتی سیراب باشد، در قبرش آرامش یابد و روز قیامت به بهشت خواهد رفت.

(خواص الآیات / ۱۳۲)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ

نبی مکرم اسلام صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمودند:

هر کس وارد قبرستان شود و **سوره می یاسین** را قرائت نماید، خداوند در آن روز، عذاب

تمام اهل آن کورستان را سبک می کند و برای قاری آن، به تعداد مردگان آن

قبرستان حسنه می نویسد. (بخاری ۶۳۱۷۹)

انسان با اندک توجهی به بیانات پیامبر اکرم (ص) و ائمه اطهار (ع) و بزرگان مکاشفه و

سیروسلوک، به این حقیقت پی می برد که **سوره یس** از موقعیت ویژه و مرتبه ای بس

بلند بر خوردار است و اگر آدمی بتواند با آن فضایل و مناقب آشنا شود، خواهد توانست

فوائد کاملی را از آن خود سازد.

موقعیت عرشی **سوره یاسین** نیز شناخته شده نیست.

در حدیث آمده است که پیامبر اکرم (ص) می فرمایند:

”لوددت انهنی قلب کل انسان من ائمتی؛

به خدا دوست داشتم که **سوره یس**، در قلب هر یک از افراد امت من جای گیرد

و هر مسلمانی که به قرآن کریم گرویده است، واجد حقایق و روحانیت این سوره گردد

(بحار ج ۹۲، ص ۲۹۱، (از چاپ تهران) ج ۸۹، ص ۲۹۱، (از چاپ بیروت))

سوره مبارکه **یس** قلب، حیات و عصاره قرآن کریم است؛ چنانکه در احادیث،

هم از پیامبر اکرم (ص) و هم از حضرت امام جعفر صادق (ع) رسیده است که

فرموده اند:

“إِنَّ كُلَّ شَيْءٍ قَلْبًا وَقَلْبُ الْقُرْآنِ يَسُ؛

هر چیزی حتماً دارای قلبی است و قلب قرآن سوره یس است”

(مجمع البیان، ج ۸، ص ۴۱۳، چاپ ۵ جلدی.))

در توضیح علت اطلاق قلب قرآن بودن بر **سوره یس**، باید گفت که قلب برای

هر موجود زنده نقش اساسی و بنیادی را ایفا می کند به گونه ای که بدون داشتن قلب،

آن موجود زنده نمی تواند به حیات خود ادامه دهد.

طبق روایت یاد شده، اگر قرآن را به یک موجود تشبیه کنیم،

سوره می مبارک **یس** قلب آن خواهد بود.

این امر نشان می دهد که در این سوره به مهمترین و اساسی ترین مسایل اسلام که شامل

اصول اعتقادات اسلام مثل توحید، نبوت، معاد و خالقیت می شود، اشاره شده

است. به همین خاطر این سوره **قلب قرآن** نام گرفته است.

سوره یس نخست سخن از رسالت پیامبر اکرم (ص) و قرآن مجید و هدف از نزول

آن و پیروان آن به میان می آورد سپس در بخش دیگری رسالت سه نفر از پیامبران

الهی و چگونه دعوت آنها به توحید و مبارزه آنان با شرک را مطرح می کند

و در بخش دیگری که از آیه ۳۳ به بعد شروع می شود به نکات جالب توحیدی و نشانه

های عظمت خداوند می پردازد.

در قسمت دیگر این سوره، موضوعات مربوط به معاد و دلائل کوناگون حشر و نشر،

سؤال و جواب در قیامت، پایان جهان و بهشت و جهنم سخن می گوید؛ که به نکات

مکان دهنده در این باره اشاره می کند.

در پایان سوره، صحنه های مختلفی از آفرینش، زندگی، مرگ، انداز و بشارت را مطرح

می کند و به انسان ها هشدارهای جدی می دهد.

(کلام شیرازی ناصر و دیگران، تفسیر نمونه، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ دهم، ۱۳۷۱، ج ۱۸، ص ۳۰۷.)

اگر کمی ژرف اندیشه تر بنکریم می بینیم که اگر حیات باطنی قرآن (کتاب آسمانی)،

وارد حیات باطنی انسان شود و انسان به حقایق **سوره میس** برسد و قلب قرآن

آسمانی بر قلب انسان زمینی بتابد و این دو قلب بر هم منطبق گردند و یکی شوند،

انسان به چه مرتبه ای از علم و قدرت و معرفت، صعود می کند و دست می یابد؟!

برادر عزیز جناب حجت الاسلام و المسلمین محمد عبداللہیان که کتاب آشنایی با فضیلت

و عظمت سوره مبارکه **یاسین** را نوشته اند و در ترویج تلاوت آن سعی ملیغ دارند پنج اثر

بزرگ مداومت بر تلاوت این سوره را چنین بر شمرده اند (همان صص ۱۲۰-۱۲۷):

۱- فعال سازی توانایی های نهفته انسان،

۲- افزون سازی ثواب اعمال دیگر،

۳- شتاب دهنده‌گی در سیر و سلوک و رسیدن به سر منزل مقصود،

۴- کامل سازی اعمال نیک و نواقص و نقائص آنها و

۵- مانع سازی در برابر آثار اعمال ناپسند یا تکفیر سیئات و محافظت از اعمال نیک

طرز خواندن

بزرگانی که خود با این سوره مانوس بوده اند اغلب برای شکر دادن و افراد پاک نهاد در مورد

قرأت آن سوره دستور العمل هایی نیز داشته اند.

نمونه این دستور العمل ها در شماره ۱۹ بشارت آمده است.

یس در این مکتب، محور سیر و سلوک و نردبان رسیدن به بالاترین مقامات معنوی می باشد

حضرت آیت الله العظمی وحید خراسانی (دام ظلّه) نسبت به **سوره یس**

مراقبتی دارند؛ خودشان هر روز صبح می خوانند و به شاگردان هم فرموده بودند که هر روز

صبح **سوره یس** را بخوانید و ثواب آن را هم به حضرت زهرا (س) هدیه کنید

این مطلب را دوبار تکرار کردند و تأکید بر این بود که ثواب قرائت این سوره به

حضرت زهرا (س) هدیه گردد.

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ

سوره مبارکه **یاسین** در تمام زندگی، جسم و جان، مال و ثروت، صحت و سلامتی،

حیات و مرگ و دنیا و آخرت انسان اثر می‌گذارد.

پیامبر اسلام (صلی الله علیه وآله) و ائمه هدی (ع) اثرات آن را بیان کرده‌اند.

رسول کرامی اسلام (صلی الله علیه وآله) به حضرت علی (علیه السلام) فرمود:

یا علی! سوره مبارکه **یاسین** را تلاوت کن؛ زیرا در آن برکاتی است از جمله:

۱- اگر شخص گرسنه‌ای آن را تلاوت کند خداوند روزی او را می‌رساند و سیرش

می‌گرداند.

۲- هرگاه تشنه‌ای آن را قرائت کند خداوند آبی فراهم می‌آورد تا او سیراب شود.

۳۔ هرگاه شخص عريان و برهنه اى آن را بخواند، خداوند لباسى براى او فراهم مى كند و

اورامى پوشاند.

۴۔ هر مرد وزن غريب و مجردى كه آن را تلاوت كند، خداوند وسيله از دو احسان را

فراهم مى كند.

۵۔ هر انسان ترسناك و خائفى كه آن را تلاوت كند، خداوند ترس و خوف او را

مبدل به امنيت مى كرداند.

۶۔ هر انسان مريض و رنجورى كه آن را تلاوت كند خداوند صحت و سلامتى را شامل

حالش مى كرداند.

۷۔ هر شخص زندانی اگر آن را در زندان تلاوت فرماید، خداوند وسیله آزادی او را

فراهم می‌گرداند.

۸۔ هر مسافری که آن را در سفر بخواند بی‌کمان سفرش بی‌خطر خواهد شد و به سلامتی به

منزلش برمی‌گردد.

۹۔ اگر آن را بر بالین هریتی بخواند، خداوند عذابش را تخفیف می‌دهد یا او را

می‌آموزد.

۱۰۔ هر کس چیزی از او کم شده باشد و آن را قرائت کند آن چیز پیدا می‌شود.

۱۱۔ اگر شخص کم شده‌ای آن را بخواند راه را پیدا می‌کند و به سلامتی به مقصد می‌رسد.

۱۲- اگر غذای عده ای کم باشد و کافی برای همه افراد نباشد آن سوره را بخوانند، غذای

آنان برکت پیدا می کند، طوری که برای همه افراد کافی باشد.

۱۳- اگر برزنی که زاییدن بر او سخت و دشوار باشد خوانده شود، وضع حمل بر او آسان

می شود و اولاد به راحتی به دنیا می آید.

۱۴- کسی که آن را تلاوت فرماید، فقر در دنیا به سراغش نمی آید.

۱۵- اگر کسی آن را قرائت کند در تجارت و کسب ضرر و زیان نمی بیند بلکه سود

می برد.

۱۶- در حوادث و بلاهای زمینی و آسمانی خانه اش خراب و ویران نمی شود.

۱۷- هر که آن را تلاوت نماید، در طول عمرش دیوانه و جن زده نمی شود و عقلش زایل

نمی گردد.

۱۸- تلاوت کننده آن به مرض جذام دچار نمی گردد.

۱۹- کسی که آن را تلاوت کند به مرض وسواس و دودلی و حیرانی مبتلا نمی شود.

۲۰- بیماری های مضر تلاوت کننده را از پامی در نمی آورد و بیماری او بر طرف

می شود.

۲۱- خداوند متعال سختی و دشواری و تلخی جان کندن را برای او آسان می گرداند.

۲۲- خداوند خودش مقصدی و مباشرت قبض روح تلاوت کننده آن می باشد.

۲۳- خداوند فراخی روزی و کثایش در زندگی را برای خواننده آن به عهده می‌گیرد.

۲۴- خداوند ضامن خوشحالی او هنگام مرگ گردیده است.

۲۵- خداوند در آخرت خشودی او را تعهد فرموده و همه فرشتگان آسمان و زمین را

خطاب فرموده که: من از این بنده راضی هستم شما هم برای او طلب آمرزش کنید.

۲۶- خداوند شیطان را از خواننده آن دور می‌گرداند که او را وسوسه نکند و هزار فرشته را

می‌فرستد تا او را از شر هر شیطان و هر آفت حفظ فرمایند.

۲۷- خداوند بعد از مرگ، سی هزار فرشته را موکل غسل دادن او می‌گرداند که بجای

برای او طلب استغفار کنند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ

یکی از نامهای این سوره **دافعه** است و دفاع **یاسین** از انسان در برابر هجوم بلا یا

و دشمنان و در امان ماندن مشهود اهل **یاسین** است.

هر که سوره **یاسین** را بخواند بواسطه رضای خدای عزوجل، خدا به او اجر می دهد چنانکه

گو یا قرآن کریم را دوازده بار خوانده

و هر بیمار که نزد او سوره **یاسین** خوانده شود، به عدد هر حرفی از آن ده فرشته نازل میشود

و پیش او صف می زند و جهت او استغفار می کنند

و در قبض روح او حاضرند و مشایعت جنازه او می کنند و نماز بر او می کنند

و در عقب دفن او حاضرند و هر بیماری که بخواند این سوره را در سکرات مرگ یا اینکه در نزد

او بخواند می آید رضوان خازن بهشت بایک شربت از آب بهشت و به او می دهد

پس او می آساید و می میرد سیراب و مبعوث می شود سیراب و محتاج نمی شود او به

حوضی از حوض های پهنمبران تا وقتی که داخل بهشت می شود و منقول است که

سوره یس بصاحبش می رساند خیر دنیا و آخرت را

و دفع می کنند از او بلاهای دنیا و هول های آخرت را دفع میکند هر شری را

و روانی کند جهت او هر حاجتی را و هر که بخواند این سوره را برابر بیست حج است برای او

و هر که بشود جهت او باشد هزار نور و هزار یقین و هزار برکت و هزار رحمت

واز او بیرون می آورد هر آسیبی را

از حضرت رسول الله علیه وآله منقولست:

هر که در قبرستان در آید و **سوره یس** را بخواند خدای عزوجل عذاب اموات را تخفیف دهد

و جهت او باشد به عدد ایشان حسنت.

واز حضرت امام صادق علیه السلام منقولست:

هر که **سوره یس** را در روز بخواند مرزوق و محفوظ است تا شب

و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عزوجل بر او هزار فرشته که حفظ

کنند او را از هر شر شیطان رحیم و از هر آفتی

واگر بمسرد در آن روز خدای تعالی اورا داخل بهشت سازد.

۱- جهت آمزش و شفاعت ۱۴۲ بار **یس** بگوئید.

۲- جهت زیادی نعمت هر روز ۱۰۰ بار **والقهرآن** الحکیم بگوئید.

۳- به دیوانه و مصروع ۱۳۱ بار **بدد: انک لمن المرسلین انشاء الله** صحت یابد.

۴- جهت دوستی با خدا تعالی بعد از نماز صبح ۱۰۰ بار: **علی صراط مستقیم** بگوئید.

۵- جهت تخریب ملوک بعد از نماز صبح (۴۰ روز): **تنزیل الغزیر الرحیم** بگوئید.

۶- جهت خوف از دشمن بخواند و با خود دارد: **لتنذر قوماً آتدرا باؤهم فهم غافلون**

۷- جهت تنهایی و خوف ۱۰۰ بار: **لقد حق القول علی اکثرهم فهم لایؤمنون** بگوئید.

۸- همت تسخیر نقش انگشتر کند: اِنَّهُ جَعَلَنَا فِيْ اَعْيُنِنَا فَمَنْ اَعْلَلَنَا فَمَنْ اِلَى الْاَدْقَانِ فَمَنْ

مقتمحون

۹- همت دفع حذر از اعلاء بر فضل سفید بخواند به آتش افکند: وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ.

۱۰- همت فتح برنج کبود بخواند در قبرستان دفن کند: وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَلْتَدْرَسُ لَهُمْ اَمْ يَلْمُوهُ

تذکره هم لایه مینون

۱۱- همت بستن زبان بر خاک قبر کهنه بخواند و گل کند: اِنَّمَا تَذَرُونَ مِنْ رِجِّعِ الذِّكْرِ وَخَشْيِ

الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ بِشَيْءٍ مِّنْ مَّغْفَرَةٍ وَاجْرُ كَرِيمٍ

۱۲- همت عزت در نظر امراء و ملوک بمسک و زعفران نوشته با خود دارد: *إنه نحن و نحنی*

الموتی و نکتب ما قدموا و آثارهم و کل شیء عدا حنیننا فی امام حسین

۱۳- همت کشایش بخت بر کاغذ نویسد و بگلاب شسته نخورد: *واضرب لهم میثلاً*

أصحاب القرية إذ جاء بالهمر سلون

۱۴- همت شفای آبله یا برص بمسک و زعفران نوشته با خود دارد: *قلوا ما أنتم بالله بشرو*

میثنا و ما أنزل الرحمن من شیء عین انتم بالله تکذبون

۱۵- همت مرض خناق (مخکی) بمسک و زعفران نوشته با خود دارد: *قلوا ربنا یعلم و انه*

الیکم همهم سلون

۱۶- همت رفع خصومت بنویسد و با خود دارد: وما علينا إلا البلاغ والمبين

۱۷- همت رام کردن سرکش بر کاغذ زرد نویسد بر او بندد: اِنَّهُ تَطْمِئِنُّ بِكُمْ لَيْسَ لَكُمْ تَهْتُوا

لنرجمنکم و لیسمنکم مناعذاب الیم

۱۸- همت عمر ولادت بگلاب نوشته بشوید و بخورد: قلوب اطأروکم معکم و این ذکر تم بل

انتم قوم مسرفون

۱۹- همت پسر شدن ز نیکه فرزندش نشود با مشک و زعفران نوشته با خود دارد: و جاء

من اقصی المدينه رجل یسعی قال یا قوم اتبعوا المرسلین اتبعوا من لا یسألکم اجر او هم

نمهدون

۲۰- بهمت دفع درد زنان بنام آن زن نویسد با خود دارد: **وما لی للأعمد الذی فطرنی**

والیه ترجعون

۲۱- بهمت رفع بیماری نوشته به آب اندازد و سه روز ناشتا آتش را بخورد: **ألتحد من**

دونه آلمه إن یردن الر حمن بضر اللعن عنی شفا عثم شیمأ ولا یخذون

۲۲- بهمت رفع چله زنان بشوید در آتش غسل کند: **ینی اذانی ضلال یمین**

۲۳- بهمت دفع تب بر نحی بخواند بگردن بندد: **ینی آمنت برکم فلا سمعون**

۲۴- بنویسد و بر کعب پانصد مانده نمیشود: **قیل ادخل الجنة قال یا لیت قومی یعلمون**

۲۵- جهت درد کمر بمشک و زعفران نوشته با خود دارد: یا غفر لی ربی و جعلنی من

الکریمین

۲۶- جهت قبض و سستی کمر بنویسد و پیام افکند: و ما انزلنا علی قومہ من بعدہ من جنہ

من السماء و ما کننا منزلین

۲۷- جهت دفع پسخوابی اطفال بنویسد زیر گهواره نهد: ان کانت الایمیتة واحدة فاذا

ہم حامدون

۲۸- جهت دفع مضرات اعلاء بمشک و زعفران نویسد با خود دارد: یا حسیرة علی

العباد یا یتیم من رسول اللہ کانوا بیستینون

۲۹- همت تقهر خصم نوشته با خود دارد: اَلْمُيْتِرُ وَالْمُيْتِرُ كَمِ الْهَلِكِ قَلْبُهُمْ مِنَ الْقَمْرُونَ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ

لا يبرحون

۳۰- همت جن زده بنویسد با خود دارد: وَاِنْ كَلَّ اَمَّا جَمِيعًا لَدِينًا مَّحْضَرُونَ

۳۱- همت دفع برص و جذام بمشک و زعفران نوشته با خود دارد: وَاَيَّةُ قَلْبِهِمُ وَاللَّذِي

الْبَيْتِ وَالْحَيْنِ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ

۳۲- همت عقد الاسان نوشته زیر سنگ کران نهد: وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ

وَأَعْنَابٍ وَفَجْرًا فِيهَا مِّنَ الْعِيسِ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ اَلْمُيْتِرُ

۳۳- همت رفع فشار قبر در جامعه میت نویسند: سبحان الذی خلق الأزواج کما ما

تنبیت الأرض و من أدرهم و ممالئ العلمون

۳۴- همت رام شدن خلایق در خلوت ۳۰ بار هر روز بخواند: و آیه تِلْهِمُ وَاللَّیْلِ نَسِخْ

منه النهار فإذ هم مظلمون

۳۵- همت خواری خصم در برابر او یابن ترتیب بخواند: وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذَلِكِ تَقْدِيرُ الْغَزِيرِ الْعَلِيمِ

۳۶- همت رفع جنون بنویسد در کردن مجنون آویزد: وَالْقَمَرُ قَدِيدٌ مِّنْ أَرْضِ حَتَّىٰ عَادَ

كَالْعَرَبِ حَتَّىٰ الْعَدِيمِ

۳۷- شب جمعه ۷ بار بخواند حاجت روا شود: لا الشمس ينبغي لها أن تدرک القمر ولا

الليل سابق النهار وكل في فلكه سجون

۳۸- همت آسان گذشتن از صراط ماومت کند: وآیه تِلْهِمْ أَنَدَاجُهَا فِي سَمِئِ فِي

الْعِلَاقِ الْمَشْجُونِ

۳۹- سه شب هر شبی سه بار بخواند پیغمبر را بخواب بیند (نه در تخت خواب و فراش غصبی)

: وَخَلِقْنَا لَهُم مِّنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

۴۰- هر که هر روز ۱۰۰ بار بخواند با ایمان کامل از دنیا می رود: وَإِن يَشَاءْ نُغَيِّرْ قَوْمَهُمْ فَلَا صَرِيحَ

لَهُمْ وَلَا يَتَذَكَّرُونَ

۴۱- هر که هر روز مداومت کند رستگار و بهشتی است: *إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ*

۴۲- مداومت بر آن موجب صلاحیت کارها است: *وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ*

أَيُّكُمْ وَمَا خَلَقَكُمْ لِعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

۴۳- هر که ورد خود کند محتاج نشود: *وَمَا تَلْمِزُهُمْ مِن آيَةٍ مِّن آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَمِيئًا*

معجز ضمیمه

۴۴- هر که ورد خود کند سوال قبر بر او آسان شود: *وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّنَ الصَّحَابَةِ*

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْطَعْمُ مِن لَّوْ يَشَاءُ الصَّاهِبَةُ طَعْمُهُ لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ فِئْتِنًا لَّكَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِئْتِنًا

۴۵- هرکه با خود دارد از غرق شدن حفظ ماند: ویقولون متی هذا الوعدان کنتم

صادقین

۴۶- هرکه با خود دارد از سنگ باران ایمن است: یا یظرون بالله صیحة واحدة تتأخذهم

وهم یخضمون

۴۷- همت کشف اسرار عجم بخواند: فلا یستیعون توصیة ولای الی اهلهم یرجعون

۴۸- هرکس ۷ بار صلوات فرستد بعد آنرا بخواند مرادش برآید: ونفخ فی الصور فاذا هم

من الأجدات الی ربهم ینسلون

۴۹۔ در شاد بخواند و به آتش اندازد زبان خلق بر او بسته شود: قَلُّوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن

مِرْقَدِنَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَوَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

۵۰۔ جہت ضرر خصم کہ از او دفع شود و در خود سازد: اِنَّ كَانَتْ اِلَّا صِيحَّةً وَّاحِدَةً فَاِذَا

بِهِمْ جَمِيعٌ وَلَدِينَا مَحْضَرُونَ

۵۱۔ مداومت آن موجب عدالت است: فَاَلْيَوْمَ لَا تَطْلُمُ وَّرِيسٌ وَّشِيْمًا وَّلَا تَجْزُونَ اِلَّا

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۲۔ در مربع نویسند با خود دارد کزنده بی او را نکند: اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَلْيَوْمَ فِي سَهْلٍ

فَاكْبُونَ

۵۳- هرکه با خود دارد محتاج و بظالم گرفتار نشود: هم روز و آرزو اجتم فی ظلال علی الدرائک

مستغنون

۵۴- هرکه با خود دارد در عمر و مال او برکت آید: اللهم فیها فاکمه و اللهم ما یدع عون

۵۵- هرکه ورد خود سازد از ثواب شهداء بهر مند کرد و در عمرش برکت بابد سلام قولاً

من ربهم حمیم هرکه آنرا از چهارشنبه پانزده روز روزی ۸۱۸ بار بخواند حاجت رسد و

برای حاجتی در یک مجلس با وضو توجه ۱۴۷۹ بار بخواند حاجت رسد.

۵۶- هرکه مداومت کند مثل آن است که هزار ختم قرآن کرده باشد: و امتازوا

الیوم انیما الحجرمون

۵۷- در مع نوشته با خود دارد در چشم مردم عزیز و مکرم آید: اللهم اعدوا ليكم يا بني آدم

ان لا تعبدوا الشيطان فإنه لكم عدو مبين

۵۸- هر کس بخواند همزاد از او برسد: وان اعدوني هذا صراط مستقيم

۵۹- هر که مداومت کند رسگار و بهشتی گردد: ولقد اضل منكم جبلا كثيرا انتم تكلونوا

تعلمون

۶۰- اگر بر کفن میت نویسد از عذاب و تاریکی قبر ایمن گردد: هذه جهنم التي كنتم

تعدون

۶۱- بهت ایمن از مضرات دنیا بخواند: صلوا اليوم بما كنتم تكفرون

۶۲- همت اسهال بنویسد و بخورد: الیوم نختم علی اذواهم و تمکننا یدیم و تشهد

اللهم بما کانا لیکسبون

۶۳- سینه پهلو بنویسد و بر پهلو بندد: ولونشاء لطمنا علی اذینهم فاستقیوا الصراط فانی

یصرون

۶۴- همت و سوسه شیطان روزی ۳ بار بخواند: ولونشاء لمسخناهم علی کاتهم فما

ابطاعوا مضیاً ولایه جون و اگر کسی بیارقی میکند یا قویج باشد این آیه و آیه بعدی را

بنویسد و بشوید و بخورد شفا یابد.

۶۵- همت رفع فقر هر باد بخواند: ومن نعمه نکسه فی الخلق اذ لا یعلمون

۶۶- جمت در دچشم ۷۰ بار بخواند بر چشم دمد: وما علینا الشجر وما ینغی له این هو الله

ذکر و قرآن مسین

۶۷- جمت سنگ مثانه بمتک وز عفران بوسید و بخورد: لینذر من کان حیا و بحق

القول علی الکافرین

۶۸- جمت ورم ۳ بار نوشته بشوید آبشرا بخورد: اولم پروا آند حلیما لهم مما عقلت ایدینا

ایحما فمهما لکون

۶۹- جمت افزونی شیر زنان و حیوانات نوشته بر ایشان بندد: وذلینا لهم فمهما کوبهم

و منهای کون

۷۰- جہت دفع کر یہ اطفال نوشتہ برایشان بندد: ولہم فیہا منافع و مشارب اطفال

نیکوگون

۷۱- جہت مرض اکلہ بطرفی نوشتہ آبشراہ اکلہ باشند: واتحدوا من دون اللہ آلمتہ

لعلہم یصرون

۷۲- بر کفن میت نویسند از عذاب قبر ایمن باشد: لایستطیعون نصر ہم و ہم لہم جند

مخضرون

۷۳- جہت طلب فرزند بر پوست آہو مبع نویسند و با خود دارد: فلا یخزنک قومہم

انلہم یسرون و ما یعلنون

۷۴۔ بہت دفع غش بر کرباس سیاہ نویسد با خود دارد: اُولم یر الہسان اِنَّہ خلیمناہ من

نطفۃ فاذا ہو خصیم ۽ پیرین ۽

۷۵۔ بہت دفع سیہوشی ۷۰ بار بخواند و با خود دارد: و ضرب لنا میلًا و نسی خلقہ قال

من یحیی العظام وہی یریم ۽

۷۶۔ بہت چشم زخم نوشته با خود دارد: قل یرحیمہما الذی اُنشأنا و اول مرقدہ و ہو مکمل

خلق علیم ۽

۷۷۔ بہت دفع دشمن بر کلوخ پاک نوشته در آب اندازند: الذی جعل لکم من الشجر

الاعضر نارا فاذا اتم منہ توقدون

۷۸۔ جہت پنهان شدن از دشمن در راه رفتن بخواند دشمن اورا بنیند: اُولَئِیْسَ الَّذِی

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِعَادَةٍ عَلٰی اَنْ یَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰی وَهُوَ الْخَلِیْقُ الْعَلِیْمُ

۷۹۔ جہت باد سرخ بر کاغذ نویسد بر آن موضع بندد: اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ یَقُولَ

لَهُ وَاَنْ یَكُوْنُ

۸۰۔ جہت بر آمدن حواج بخواند: فَجَآءَ الَّذِیْ یُبَدِّلُ مَلَكُوتِ كُلِّ شَیْءٍ وَاُولَئِیْہِ تَرْجَعُوْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

از رسول کرامی اسلام (ص) روایت شده قرأت کننده این سوره نزد خداوند شریف

خوانده می شود و این سوره برای قاری خود شفاعت می کند.

منکات دیگر و برخی از ختمات سوره یس

۱- با خواندن سوره ی (یس)، بیچ کنای برای شخص نوشته نشده، و نامه ی او را به

دست راست او داده تا از رقای محمد (ص) گردد.

۲- هر کس برای رضای خدا **سوره یس** را بخواند، کنایش آمرزیده و دوازده هزار برابر

ختم قرآن ثواب به او داده می شود.

۳- هر کس **سوره یس** را روزی یک بار تا چهل روز بخواند و با تقدیم به روح امام

جواد (ع)، برای برآورده شدن حوائج دنیوی بسیار مفید است.

۴- از حضرت سلمان فارسی روایت شده است:

اگر کسی ده روز بعد از نماز صبح قبل از سخن گفتن با کسی **سوره یس** را تلاوت کند و

این دعا را قبل از تلاوت سوره یس مزبور ده مرتبه بخواند، بعد سوره را بخواند،

حاجتش برآورده می شود، زیرا که اسم اعظم در این دعا است:

بسم الله الرحمن الرحيم، يا قديم، يا دائم يا حي يا قيوم يا فرديا و تريا و احديا احديا صديا من لم يلد ولم يمت ولم يكن له كفواً

احد و صلى الله على محمد وآله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين.

۵- هر کس در سوره ی مبارکه **(یس)** را هفتاد مرتبه، و یا روزی ده مرتبه به مدت هفت

روز بخواند و به آیه ی مبارکه ی **(سلام قولاً من ربهم حم)** رسید، آن راده بار تکرار

کند. برای برآوردن حاجات بسیار مفید است.

۶- هر کس **سوره یس** را در شب جمعه بخواند، صبح روز بعد آمرزیده شده است.

۷- امام باقر (ع) فرمودند: هر کسی (یس) را در عمرش یک بار بخواند، این اثرات را

به دنبال دارد:

الف: از نابود شدن محلّ زندگی در امان است.

ب: دچار بیماری پوستی نمی شود.

ج: ضرر به او نمی رسد.

د: فقیر نمی گردد.

ه: هزاران حسنه به او عطا می شود.

و: زمان ملاقات با خدای خود مسرور است.

ز: وسعت روزیش را خدایمانت می‌کند.

خ: خداوند مستقیم جانش را می‌گیرد.

ط: سختی ها و سکرات مرگش آسان می‌شود.

ی: دچار وسوسه نمی‌شود.

۸- هر کس سوره می‌یس را بخواند، آیه (سلام قولاً من ربِّ رحیم) را ۷۰ بار تکرار و بعد

خواسته می‌خورد از خداوند خواهد.

۹- هر کس در هنگام درماندگی با توجه و خلوص، یس را بخواند، باریدن به (مبین)

حاجت خود را از خداوند خواهد، با تکرار آن به مراد خود رسد.

تبصره: در سوره یاسین هفت "مبین" (در آیات ۱۲ و ۱۷ و ۲۴ و ۲۷ و ۴۰ و ۶۰ و ۶۹ و ۷۷)

وجود دارد: به هر **مبین** که رسیدی، این دعا را سه مرتبه بخوان.

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان المنقش عن كل مديون سبحان المفرج عن كل محزون، سبحان الناصر عن كل

مظلوم، سبحان المخلص عن كل مسجون، سبحان من جعل خزائنه بين الكاف والنون، سبحان انا امره اذا اراد

شيئا ان يقول له كن فيكون، سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون.

۱۰- امام صادق (ع) فرمودند: هر کس سوره **یس** را هفتاد و پنج (و به روایتی ۲۵ بار)

بخواند، جهت کفایت امور مجرب است.

۱۱- جهت حل مشکلات دنیوی و معنوی سوره **یس** را تلاوت نموده،

در شش جا حاجت خود را از خداوند متعال بخواند:

اول: بعد از کلمه ییس،

دوم: بعد از (المستقرها)،

سوم: بعد از (من یرقدنا)،

چهارم: بعد از (سلام و قولاً)،

پنجم: بعد از (وأن اعمدونى)،

ششم: بعد از (کن فیکون)،

و بعد از هر وقتى این دعا را بخواند:

اللهم أنت الأول فليس قبلك شىء، وأنت الآخر فليس بعدك شىء، وأنت الظاهر فليس فوقك شىء، وأنت

أنت الباطن فليس دونك شيء عدو أنت الله العزيز الحكيم وغيرك الباطل . اللهم إني أحمدك على كل نعمته، و

استغفرك من كل ذنب، واسئلك من كل خير، واستعذك من كل بلاء فإنه لا حول ولا قوة إلا بالله العلي

العظيم.

۱۲- هر کس جهت رفع پریشانی، **سوره یس** را بخواند با تقدیم آن به روح

امیر المؤمنین (ع)، عنایتی به او خواهد شد.

دو هزار و یک ختم: صفحه می: ۱۰۰، ختم: ۱۵۱. همان مدرک: ص ۹۱، ختم ۱۳۵. کوهر شب چراغ: ۱۸/۲.

خواتم و ادکار: بصائر: ۶۰۸/۳۲. وسائل الشیعه: ۶/۲۴۱. دو هزار و یک ختم: ۹۲. ریحانه الادب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

کجا اند آنان که در وصفشان رفته است:

دهر آیه ۲۱

وسعاً هم ربه هم شراباً طهوراً

و پروردگارشان شرابی طهور به آنان می نوشاند.

کجا دانند حال ماسکباران سائل ها

کجا اند آنان که در وصفشان رفته است

انّ المتّقین فی جنّاتٍ ونهر، فی مقعد صدق عند ملک مقدر
قرآیه ۵۴-۵۵

قطعا پرستندگان در باغها و کنار جویباران بهشتی جای خواهند داشت.

در مجلس راستینی (که یاقه سرائی و بز هکاری در آن جایی ندارد... در) پیشگاه پادشاه بزرگ و توانائی (که آفریدگار و

خداوندگار همه کائنات است).

وبار توکل می بندیم

فرقان آیه ۵۸

وتوکل علی الحی الذی لایموت

وتوکل کن بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد؛

ودر کجاوه می انس می نشینیم

ودر زیر باران رحمت بی درغش غبار از دل فرو می شویم که:

شوری آیه ۸

یدخل من یشاء فی رحمة

خداوند هر که را بخواند در رحمت خود وارد می کند،

و به عروة الوثقی چنک می زنیم، و در دامن پر مهرش می آویزیم که:

بقره آیه ۲۵۶

لأنفصام لها

هرگز کسه نخواهد شد.

و خانه می دل ایمان را با نورش چراغان می کنیم

بقره آیه ۲۵۷

يختر حهم من الطلمات الى النور

آنانرا از تاریکی های جهان بیرون آورد و به عالم نور می برد.

و با آیه می نور دل ایمان روشن می شود و لبانمان تبرک که:

نور آیه ۳۵

الله نور السموات والارض

خداوند نور آسمان ها و زمین است.

وہدایت از اومی طلبیم کہ:

نور آیہ ۳۵

یہدی اللہ لنورہ من یشاء

و خدا هر کس را بخواید بہ نور خود ہدایت می کند

و پناہ از اومی جویم

دخان آیہ ۵۱

انّ المستقین فی مقام امین

پرہیزکاران در جایگاہ امن و امانی ہستند.

و مغفرت از اومی خواہیم

نور آیہ ۲۶

لہم مغفرة و رزق کریم

و برایشان آمرزش و رزق نیکوست.

و از فضلش می طلبیم که:

دخان آیه ۵۷

فَضِيلاً مِنْ رَبِّكَ ذَلِكُمْ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

این فضل و بخشش است از سوی پروردگارت، این همان رسگاری بزرگ است!

کجایند آنان که در وصفشان رفته است:

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ، ارجعی الی ربک، راضیه مرضیه

فاذخلی فی عبادی، وادخلی جنتی

ای جان اطمینان یافته و با ایمان، خشنود و پسندیده به سوی پروردگارت بازگرد، و به صف بندگان من وارد شو

فجر آیه آخر (این سوره در وصف امام حسین علیه السلام آمده است)

وشفاعت از اومی جویم

الهم ارزقنی شفاعۃ الحسنین یوم الورد

خداوند شفاعت امام حسین علیه السلام را در روز ورودم روزیم بفرما

و کوله باری داریم بر از نیاز

امن یحییب المضطر اذا دعاه و یكشف السوء
غل آیه ۶۲

آیا آن کیست که دعای مضطر را اجابت می کند و گرفتاری را بر طرف می سازد

خداوند ما را در دامن پر مهرت پذیرا باش که:

لا اله الا الله،

توبه آیه ۱۱۸

ان الله هو التواب الرحيم

بیچ پناہگاہی از خدا جز بہ سوی او نیست.

ہمانا خداوند بسیار توبہ پذیر و مہربان است.

توبه آیه ۱۲۹

فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

(پس بگو: خدا برای من کافی است و بیچ خدایی نیست مگر او و بر او توکل کردم،

و اوست پروردگار عرش بزرگ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ عَمَلِهِمْ

یکشنبه یازدهم آبان ۱۳۹۳ مقارن با شب تاسوعای حسینی

مومنین بزرگوار التماس دعا

به پایان آمد این دفتر حکایت، همچنان باقی است